

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ivstitia Et Ivre Libri Decem, Reuerendi P. F. Dominici
Soto, Segobiensis, Ord. Præd. Theologi præclariss.**

Soto, Domingo de

Venetiis, 1608

Index Alphabeticvs Rervm Et Sententiarvm Insignivm In Decem Libros F.
Dominici Soto, de Ivstitia, & Ivre.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38878

INDEX ALPHABETICVS RERVM ET SENTENTIARVM INSIGNIVM

In Decem Libros F. Dominici Soto, de Iustitia, & Iure.

A

A Bigeatu, furtum de grege di- perfo. 411 & 432 Abraham non suo merito, fed Dei misericordia ele- ctus eft, vt inde Chrifti ori- ginem duceret. 88 Abraham, & Sarai probabilius eft fuiſſe fra- tres quàm fratruelles. 119 Abrenuntiatio ſeculi, non ſolum diuino iure exiſtit per Chriſtum conſtituto, verum ex iuris naturalis viceribus depromitur. pag. 706 Abrogatio quid ſit, & vtrum differat a diſpen- ſatione & irritatione. 75 Acceptio perſonarum nomen eſt apud ſa- croſ interpretes Latinitate donatum, quod & reſpectus perſonarum dicitur. pagina 253 Acceptio perſonarum eſt iniuſtitia crimen quo in diſtributione non cauſa ad rem pertinentis, ſed perſonæ ratio habetur, quod ideo genere ſuo mortale crimen eſt. 253-254 Acceptio perſonarum non eſt qualitatem per- ſonæ conſiderare, quæ eius vel meritum, vel crimen auget. ibid. Acceptio perſonarum in ſpiritualibus genere ſuo grauius eſt, quam in temporalibus. pag. 257 Acceptio perſonarum tunc præ ſe fert mani- feſtariu crimen quando idoneo præter- miſſo eligitur indignus. ibid. Acceptio perſonarum crimen dum magi- ſtratus indigno conferatur ad reſtitutio- nem obligat, quæ faciendæ eſt populo. pag. 271 Acceptio perſonarum ſæpe in iudicijs dicen- dis committitur. 276 Acceptio iniuſtæ poenæ nemo ante con- demnationis pendere tenetur. pagina 361 Acceptio cauſa nouem modis poteſt ali- quiſ eſſe. 383	Acceptio rei trifariam conſideratur & dupli- citer contingit, ſcilicet directè, & indire- ctè. ibid. In actione praua aliter ratio mali conſidera- tur quam culpæ 380 Accuſare quis & quando teneatur. 458 Accuſare, excommunicatis & infamibus eſt ſemper prohibitum, licet dum crimen eſt reipub. pernicioſum denunciare tenen- tur. 460 Accuſare ſubditi ſuos maiores prohibentur, & clerici in cauſa ſanguinis. 461 Accuſationis forma eſt, vt in ſcriptis fiat. ibidem Accuſatio tribus vitiatur, nempe calum- nia, prauaticatione, & tergiverſatione. pag. 462 Accuſatorem qui non habet, ab honoribus prohiberi non debet. 455 Accuſatore maniſeſtariu crimen non in- diget. 455 Accuſatoris vicem habent infamia, & in- dicia, & clamoroſa inſinuatio. pagina ibid. Accuſatore opus non eſt, vbi iuridica adeſt denuntiatio, ſicut neque in fraterna corre- ptione. 456 Adam fuit princeps eo iure quo primus pa- rens, atque adeo totius orbis dominus. pag. 304 Adiurare quid ſit. 791 Differentia inter adiurationem, & iuramen- tum. ibid. Adiurare poteſt ſuperior ſibi ſubditos in ma- teria licita & honeſta. 792 Adiuratio non actio eius eſt, qui adiuratur, ſed adiurantis. ibid. Adiuratio non idem eſt, quod iuratio. pag. ibid. Et iamen aliquando captio iuramenti dici- tur adiuratio. ibid. Adiurare Deum & adiurare hominem in quo differunt. 793 Adiurare neuiquam licet dæmones per mo- dum deprecationis. 794 Per

Index Alphabeticus

- Per modum tamen compulsionis adiurare eos possumus. ibid.
- Adiurare irrationalem creaturam, sic vt sermo ad eam dirigatur vanum est. 800
- Adiurare irrationalem creaturam dupliciter iure possumus. ibid.
- Admonitio nulla requiritur cum alicui de re propria accusare incumbit. 459
- Admonitio necessaria est, etiam si crimen rei publicæ sit pestiferum, quando quis omni procul dubio certissimus sit per suam admonitionem emendandum fratrem, cessandumque publicum dampnum. pagina ibid.
- Alioqui in eiusdem magnis sceleribus contra publicum bonum reipublicæ absq; vlla admonitione ad iudicialem, seu accusationem, seu denuntiationem procedendum. pag. 460
- Adultera quæ falsam prolem marito supponit, quando teneatur se proderi ne legitimos filios hereditate defraudet. 381
- Et virum teneatur cum periculo mortis. pag. ibid.
- Adulterinus filius non semper tenetur matri credere, & ab se hereditatem abdicare. 382
- Adulter qui ex aliena vxore prolem suscepit, quam ipsa marito supposuit non tenetur rigore iustitiæ eidem marito ad restitutionem. ibidem
- Aduocandi potentia siue in sensu interiori siue exteriori carens, neutiquam patrocinari potest. 488
- Aduocatorum iniquissimus vsus, impingentium testibus crimina, quæ neque suspicantur. 474
- Aduocati falsa crimina testibus impingentes, præter illam qua in personæ irrogant, reipublicæ quoque iniuriam inferunt. 489
- Aduocatus non semper causæ pauperum gratis patrocinari tenetur. 489
- Aduocatus etiam citra extremam necessitatem tenetur præstare pauperi patrocinium in graui & vrgenti de superfluo, tam eius possibilitate, quam pauperis necessitate pericula. 488
- Aduocati requisitas dignitas. ibid.
- Aduocatus qui sciens iniustam causam defendit, & mortaliter contra iustitiam peccat, & ad restitutionem tenetur. 492
- Aduocato quousque licitum sit dubiam & infirmiore causam defendendam suscipere. 493
- Aduocatus innocentius causam an proderi debeat, necne. 493
- Aduocato licitum est suum patrocinium præcio æstimare, sed tamen per improbitatem aliquid ultra modum extorquens, mortaliter contra iustitiam peccat. pagina 493
- Aduocatorum pretium duplex. pagina 494
- Aduocatorum improbitas immoderata quæ sit. ibid.
- Aduocatus de litis quota aut de certa quantitate sub conditione victoria pacisci non potest, sed certa quantitate in vtriusque parte causa euacuetur. 494
- Aduocati testis, & iudicis discrimen quantum ad recipiendam mercedem. pagina 494
- Aduocationem excellentiæ dignitatis aut orobitas aliqua reddit indecentem, nisi ad sit necessitas. 497
- Aduocationis officium qui absque vlla iuris peritia & negotiorum experientia exerceret non esset a mortali culpa immunis. ibidem
- Affirmatio omnis negationem includit, non e conuerso. 112
- Agere contra conscientiam, intrinsece est malum. 457
- Aggressio quando sit, quando de defensione, arbitrio prudentis diiudicandum est. pagina 478
- Aggressorem occidere licet illigendo itaquam medium eius mortem, dummodo sit necessarium. 475
- Aggressorem occidere tenetur in uasus quando ipsemet est reipublicæ necessarius. ibidem
- Aggressorem occidere non potes inuasus quando aggressor est reipublicæ necessarius. ibid.
- Aggressionis tres ordines. 416
- Aggredi & præuenire hostem, scelus est. pag. 475
- Ambrosij factum vt se infamaret ne eligeretur in episcopum. 300
- Amicitia pecunia non æstimatur ac subinde in mutuo illam conquirere non est vsura. pag. 535
- Amicitiam turpem in mutuo intendere, non est vsura. 535
- Amicitia præstantius bonum est, quam fama & honor. 533
- Amicitia, fama, & honor, non sunt virtutes. 113

Rerum & Sententiarum.

res neque spiritualia bona & virtuti agna ta.	ibid.	tum est tempus decem dierum. 474-475
Amicitia quae de bono honesto proficiscitur, & delectabili, secundum quid.	ibidem.	476
Amicitia finis est fama & germanior virtuti quam illa.	ibid.	Appellare tertio super eodem articulo, inter- dictum est. 476
Amicitiam aliquorum diluere, ut ipse expulsi loco in alterius sese insinuet amicitiam, si illum non infamet non est peccatum. pa. 514	402	Appellare tertio Romae, iam introductum. ibidem.
Andabatarum pugna.	290	Appellare à quocunque iudicis verbo, stylus est nocentissimus & intolerabilis. 476
Angeli quibus rebus dominantur.	773	Ars campforia, vide Cambium & campforia ars.
Angelorum iuratio.	942	Archiepiscopus ex officio habet ordine epi- scopos. 900
Angelica stragis hoc nostro seculo editae ra- dix & origo.	284, 285	As dicitur omne totum quod in duodecim vincias diuiditur. 531
Anima in corpus habet principatum domi- nium.	794	Assurationis contractus omnino est licitus. 322
Anima opera demonis corpus resumere non potest.	178	Assurationis contractus multis modis vitia tur. ead.
Antichristi tyrannide defecturi non sunt Chri- sti proceres, qui pro fide atrocissimas mor- tes oppetent.	980	Assurationis contractus etiam in alijs re- bus quam in mercibus licite fieri potest. pa- gina. 602
In antistitem expetere eum qui ecclesiae est magis idoneus, laudabile est, etiam cum formidine aduersae valetudinis, vide Epi- scopus.	408	Assurationis contractus socio celebratus quo asscuratur fors illi in societatem tra- dita, v. suram facit. 602
Antiphonas primi, Graeci composuerunt, te- ste Isidoro.	899	Astrologi falsa saepe vitia hominibus inferen- tes ferendi non sunt sed tanquam publici infamatores, essent in vltimas cruces adi- gendi. 505
Appollonie quod se in rognm coniecerit ex- cusatur.	408	Astrologi non possunt per delineationem, & obseruationem caelestium corporum prospicere accidentarios euentus. pagi- na. 798
Apostoli singuli habebant iurisdictionem in vniuersum Christianorum orbem. pagina 899	408	Possunt tamen de affectibus naturalibus iudi- care. ibid.
Apostoli a Christo suere ordinati episcopi. ibidem.	408	Astrologi crimina reuelare non possunt, & quamuis possent peccatum est reipublicae perniciosissimum. ibidem
Apostoli docuerunt familiam Christianam omnem veritatem ad salutem necessariam. ibidem.	408	Aethiopum seruitus quomodo illicita vide Seruitus.
Apostolis ratione status consilia necessaria erant.	190	Auaria duplex est. 322
Appellare ad legitimum iudicem licitum est ei qui iudicis grauamine praemittitur. 475	190	Auaria inter iudicis delicta primas tenet. pagina. 271
Appellans ad iudicem infidelem, excommu- nicatur. 475	475	Audacia apud sensuales homines pro indico fortitudinis reputatur, & ideo fit vt dum facinoribus perpetrandis adhibetur, minus de illa homines pudeant. pagi- na. 445
Appellare ad superiorem causae repellendae aut differendae iustitiae iniustum est & in- quum. 475	475	Auferre alicui quidpiam, stat dupliciter, pagi- na. 363
Appellandi vsus in religionibus perniciosus pag. 475	475	Auium tres sunt differentiae. 363
Appellare antiquitus non licebat nisi intra biduum, aut triduum, modo vero indul- gentia.	475	Auium quarum venatio sit permessa. pa- gina. 363

Soto, de Iust. & iure. b Baptif

Index Alphabetis.

<p style="text-align: center;">B</p> <p>Baptisma verisimile est institutum a Christo enim à Ioanne baptizatus est, non ipso facto, sed verbo. 159</p> <p>Beatae, quas sic appellamus, votum solenne emittunt quae clausuram seruant, non aliter. pag. 717</p> <p>Bellum ex utraque parte non potest esse iustum, nisi forte ignorantia adsit. 412 & 477</p> <p>Bellum ex triplici capite iniustum esse potest. 441</p> <p>Belli tumultu, quam perniciosi sint saluti reipublicae. 444</p> <p>Belli publici subditi num. causas inquirere, debeant. 435 & 444</p> <p>Bellandum vt in pace viuatur fol. 7. & pag. 220 & 412</p> <p>Benedicere irracionales creaturas, contingit in ordine ad hominem. 520</p> <p>Benedicere Deo quid sit. 517</p> <p>Benedictio per se proprie in solam potest ferri rationalem, aut intellectualem creaturam. 519</p> <p>Benedictionis relatio irrationalium creaturam in hominem, tribus modis consideratur. 520</p> <p>Benedictio vulgo boni imprecatio est. 517</p> <p>Benedictio vendi non potest. 857</p> <p>Benedictio ad professionem non semper est necessaria. 671</p> <p>Benedictio terminorum, campanarum, &c. 520</p> <p>Beneficia cuius, & qui inde sunt oriundi distribuere, aequum est, etsi extranei praestantiores meritis aliquando inueniantur. pag. 262</p> <p>Beneficia sunt conferenda pueris. 265</p> <p>Beneficia plura habere, talibus potest ornari circumstantijs, vt licitum sit. 267</p> <p>Beneficiorum pluralitas incommoda multa adducit. 266</p> <p>Beneficia ecclesiastica non dantur prelatijs, vt praemia, quia boni sint, sed vt bene praesint. 922, 931</p> <p>Beneficia plura circa dispensationem que possint obtineri, & quae non. 269</p> <p>Beneficia quae residentiam requirunt efficiendam non habeant animarum, non debent eisdem coaceruari. 269</p>	<p>Beneficia quae curam habent animarum, non possunt tuto in conscientia plura possideri. 269</p> <p>Beneficiorum mutatio ascensus gratia vitanda. 261</p> <p>Beneficiorum dominus non est Papa 264. & Vide, Papa.</p> <p>Beneficium resignans vt in digno coferatur peccat. 265</p> <p>Beneficium propter officium datur. 256</p> <p>Beneficium possidens iniusta sententia, restitutioni est obnoxius. 240</p> <p>Beneficium quod sit spirituale, quod vero minime. 840</p> <p>Beneficium curatum non annexendum monasterijs. ibid.</p> <p>Bigamus curia regularis. 53</p> <p>Blasphemia eatenus nefanda est quod hactenac forte de causa Deus in lege eam non nominauit. 140</p> <p>Blasphemia genere suo peior est simplici peritio. 779</p> <p>Blasphemia grauior multo est culpa apud Deum, quam homicidium. 43 & 781</p> <p>Blasphemiae poena antiqua. ibid.</p> <p>Blasphemiae Deo vendicanda relinquuntur. 43</p> <p>Blasphemiae prohibitio. 128, 140 & 508</p> <p>Blasphemo lingua abscinditur. 425</p> <p>Blasphemia furto grauior. 435</p> <p>Blasphemus quando sit detractor, vel derisor. 509 & 516</p> <p>Blasphemus quando sit creaturis maledicens. pag. 520</p> <p>Bonam dupliciter dicitur simpliciter bonum. pag. 115</p> <p>Bonum commune priuato praestat. 912</p> <p>Bonum nomen melius diuitijs multis. 353</p> <p>Bonum intellectus quomodo praestat voluntatis bono. 538</p> <p>Bonitas quid sit. 264</p> <p>Bonus pastor quo pacto animam suam pro ouibus suis ponere debeat. 935, 936. vide Episcopus.</p> <p>Bonus vnusquisque semper praesumitur, nisi oppositum probetur, quando res non verget in detrimentum alterius. 937</p> <p>Bona ecclesiastica quae prohibeantur alienari. 317</p> <p>Bona ecclesiastica quo anno partita sunt. 931 vide Diuiso.</p> <p>Bona ecclesiastica multa sunt in titulum secularem transmutata. 639</p> <p style="text-align: right;">Bona</p>
--	--

Rerum & Sententiarum.

- Bona ecclesiastica in titulum secularem translata, pauperibus non sunt obnoxia.** 959
- Bona ecclesiastica esse pauperum, quomodo intelligatur.** 961
- Bona animæ triplicia.** 343
- Bona animæ quæ possunt & debent restitu pag.** 44
- Bonorum animæ diuisio.** 344
- In bonorum temporalium defensionem licet latronum occidere.** 417
- Bonorum nostrorum triplex est genus.** 705
- Bona incerta auctoritate Papæ pauperibus addicta sunt.** 374
- Bonorum præceptio non tam late patet, quàm malorum prohibitio.** 111
- Bulla nulla dispensat circa religionem & castitatem.** 700
- Bulle irregularitatem non tollunt.** 405
- Bulle cruciate compositio.** 337
- Alumnator est, qui vel falsum crimen imponit, vel occultum in iudicio pro palat.** 462
- Cambium quid sit. 603. & quomodo ab arte camporia, seu numularia differat. pag.** 604
- Cambiorum plura mala.** 604. & 614
- Cambij multiplex consideratio, & quomodo à cæteris contractibus differat & de eius diuisionibus, & de Cambio sicco.** 606. 607. 608.
- Cambiorum formæ & modi ad tria capita reducuntur.** 608. 609
- Cambium minus quomodo licitum & quomodo illicitum.** 606. 607. 608
- Cambium per literas.** 606
- Cambium per literas in quo transmissio pecuniæ re vera non fit, iniquam usuram continet. pag.** 609
- Cambire diuersas monetas secundum metalli naturam etiam supratum aliquid supra valorem signati numismatis recipiatur, iniquum non est.** 607. 608
- Cambiorum pretium quibus de causis legitime augeri possit.** 622
- Cambire numismata qua ratione numismata sunt, non nullo ad alterutra parte concessio altero pretio licitum est. 607. 608. & hoc etiam inter priuatas personas.**
- Cambire an liceat nummos eiusdem ponderis & numeri, valoris tamen diuersi in diuersis regionibus.** 613. 614.
- Cambire pecuniam inferioris gradus auri, vel argenti cum alia superioris, cura compensationem, iniquitas est.** 614
- cambire monetam hac lege etiam si temporis solutionis auctus fuerit valor, secundum priorem valorem pendatur, vitiosa est.** ibid.
- cambire ita vt eadem pecunia reddatur vbi plus valet, minime licet.** ibid.
- Cambire pecuniam ab vno in alium locum habito respectu copiarum vnius loci, atque inopia alterius, licitum est, modo temporis ratio nulla habeatur.** 619. 626
- cambium duarum rerum in diuersis existentium locis neutiquam fieri licet si plures in vno quam in altero æstimateur. pag.** 617.
- Cambij pretium legitime variat abundantia vel raritas pecuniæ. 621. & etiam frequentia & raritas indigentium.** ibid.
- cambium ad incertam solutionem eius aliquo modo licitum sic, non tamen tutum.** pag. 623. 627
- cambij legitima ratio.** 628
- cambia an ad proxima loca eiusdem regni sint licita.** ibid.
- cambiendi mos Lusitanorum & Castellanorum.** 630
- camporia artis radix & initium vnde.** pag. 613.
- campfor qui metina pecunias numerat, iuste cum lucro illas Romæ recipit etiam si ipsi campfori expediret illuc a portare. pagina** 619
- In campfore industria plus valet quam labore immo sine labore mulieres pretium recipit.** ibid.
- campfori licitum est aliquid recipere vt pecuniam in suo cambio consignatam innumerato solua. 613. nõ tamẽ vitiosa id quod lege taxatum est.** ibid.
- campfor dominium pecuniæ in illum cui das transfert.** 622
- campfori nullo modo licet ab nundinarum intercalationem & pretermisionem pretium. Immo neque propter illud tempus quod inter cambiũ interstet, & proximas nundinas.** 623. 627

Index Alphabeticus.

- C**ampor ratione lucri cessantis nihil recipere potest. 627
- camporum ministri quomodo sint in culpa, & ad restitutionem teneantur. 631
- Cantus ecclesiastici non studij, sed diuinæ laudis gratia instituti vide, horas.
- Cantus ecclesiasticus si est immodicus, est vituperabilis. 981
- canonicus non tenetur vi iuramenti primū præstiti noua statuta seruare. 778
- capellaniam statuere ad celebrandas missas pro infidelibus error est. 818
- capitulum nauiganti, de vris optima explicatio §83. & aliorum capit. vide, Expofitio
- carcerum effractoribus poena capit. decernitur propter præsumptionem illatæ vis. pagina. 478
- Ad carceres condemnati tenentur ibi manere & non fuggere nisi immineret periculum mortis vel corporalis supplicij. 479.
- Ad carceres & ad mortem simul condemnare nullus iuste potest. eod.
- In carcere spectare mortem aliquando tenentur martyres ob confessionem fidei. eod.
- carceres quare adiuuenti. 428
- carcere perpetuus morti æquiparatur. eod.
- carceri mancipare quempiam nisi reipublicæ aut principi non licet. eod.
- cardinalis episcopi fulgēs dignitate potius tenetur esse præsens suæ ecclesiæ, quam Roma. 268
- cardinalibus inhibitum est ne fiant episcopi. 939.
- celare vitium rei & tacere, maxime differunt. 580
- caeli causa per se esse nequeunt actionum liberi arbitrij. 798
- census quid, & vnde dictus. 587
- census bifariam constituitur, Alius enim est referuatiuus, & alius consignatiuus. ibidem.
- censum realem fructuariumque vnusquisque potest in sua bona constituere, dummodo sint libera, non solum via donationis, verū etiam venditionis. 589
- census realis anexam habet personalem obligationem §89. immo bona super quæ census constituitur rationem solum habent pignoris & hipothecæ, ibidem.
- Census realis non solum constitui potest super certis signatisque bonis, verū & super indefinitis, immo & super re cuius fructus censum non adequant. 590
- censum realem emens non fructus rei obligatæ emit, sed ius exigendi censum. pagina. 589
- censum personalem, vt potest quem venditor supra suam cōstituat personam, iuste quisque emere potest. 590
- census personales & super incertis bonis etiam non fructificationibus constitutos, Extrauagantes Martin. Calix. non damnant. 591
- censum pecuniarum iure etiam quisque potest super suis facultatibus constituere, non solum donationis forma, verum etiam venditionis. 589
- census super vsum pecuniæ constitui potest. pagina. 591
- census pecuniarij temporales temporis certius cuius pensio maioris valoris est quam sit pretium, suspecti sunt, & relegandi. pagina. 591
- census perpetui non modo licite emanant, verum in illis minor est vsus suspicio, quæ in temporalibus 592
- census perpetui obligatio quædo celsus constitutus sunt super incertis, & indefinitis bonis ad hæredis pertinet, si vero cōsignatus fuit super certa re, non nisi re illa permanente, qua perempta hæredes amplius non tenentur. 592
- census temporales licite emuntur. 591
- census vitalicius licitus. 594
- census redimibiles licite emuntur, appositæ conditione vt non membratim & per partes, sed totum simul redimatur. 595
- census emere cum pacto retroemendi, nequaquam fas est puta obligando venditorem, vt eundem redimat eodem, vel minori pagina. 594
- censum emere cum pacto retroemendi, licitum est. 595
- censum emere cum pacto retroemendi constituto tempore, tam illo ante, quod non sit venditori redimendi facultas, quam illo citra, quod si non redimatur, nulla fiet vltra redimendi facultas, sed census maneat perpetuus, licitum est. ibidem.
- census quod pretium dicatur iustum. ibid.
- Census

Rerum & Sententiarum.

Census multæ conditiones, iniquum reddūt.	593	Ad præceptum charitatis requisita.	pagina.	490
Censuarius quod recipiat partem pretij, quia concedit facultatem vendendi, iniquum est.	596	Charitas actus bifariam consideratur.	pagina.	123
Ceremonia vnde dicitur.	94	Charitatis actus vt singularis virtutis est, cadit sub singulari præcepto.	ead.	
Ceremonialia, ac iudicialia præcepta, per quam illatione in iure naturali descendat.	101	Charitatis actus vt est uniuersalis modus omnium virtutum, non cadit sub præcepto eadem.		
Ceremonialia legis opera, non conferebant gratiam sicuti nostra.	132	Charitatis lex iuxta Diui Thom. sententiam statim obligat cum quis limen rationis in greditur.	125	
Ceremonialia præcepta, & iudicialia, quare ad Decalogum non pertineant.	pagina.	Charitas cum sit omnium aliorum præceptorum finis, quare astruatur vt singulare præceptum.	126	
Ceremoniæ veteris legis, quæ ad Dei cultum pertinebant, Christum, & eius legem figurabant.	151	Charitatis præcepto occurrente tenentur cuncta quæ tunc facimus in Deum referre vt in finem supranaturalem.	126	
Ceremoniæ omnes veteris legis, quæ ex debito sine ducebant suas causas, litteralem, & mysticam sentum habebant.	pagina.	Charitas est titulus rerum possessorum.	292	
Ceremonias veteris legis multiplices fuisse concedens fuit, quæ ad quatuor cap. reducuntur.	151	Charitatis præceptum dupliciter impleri.	pagina.	636
Ceremoniæ, & ritus apud omnes gentes semper fuisse ad diuinum cultum ratione naturali magistra.	155	Charitatis lex, & ordo quando nos obliget.	pagina.	416
Quinimo multi proceres fuisse inter gentes, quibus super naturalem instinctum diuini radius affludit.	156	Christus vt homo non est rex potestatis secularis.	308	
Ceremoniæ veteris legis a solis carnis fordibus corpus emundabant. Cuius emundationis ratio potissima erat in nostro mysterio posita.	ead.	Christus nunquam iurauit.	744	
Ceremoniæ veteris legis, an in Christi morte cessauerint.	157	Christus idem regnum quo sanctus est ipse reliquit vicario suo Papæ.	308	
Ceremonias legis veteris, nullo modo licet post Euangeliij promulgationem obseruare.	158	Christus quomodo fuerit rex in quantum homo.	307	
Ceremonialia obseruando, quomodo fuerit Petrus reprehensibilis.	165	Christus secundum quod homo iure redemptionis est rex regni cælorum.	308	
De cessatione legalium dissidium Augustini, & Hieronymi.	165	Christus caput ecclesiæ ac perinde omnium munerum ecclesiasticorum exemplar.	pagina.	894
Cæsis syluæ veretur in bonum reipublicæ.	361. vide Ligna Syluæ.	Christianis turpius est iurare quam antiquis.	744	
Cedens ligna in nemoribus alienis furtim, quando teneatur ad restitutionem.	262	Clericus in quantum clericus nullas tenetur soluere decimas.	841	
Cedere bonis quando liceat.	392	Clericus quatenus seculari iure terras possidet secularis debitor est decimarum.	ead.	
Qui bonis cesserunt quando teneantur ad restitutionem.	ead.	Clerici possunt recipere stipendium sustentationis.	854	
Circuncisio non conferebat gratiam vi sacramenti, sed per fidem, quam populus protestabatur.	132	Clericus diues potest pacisci de stipendio sustentationis cum non est lege constitutus.	854. 855.	
Charitas quid sit.	120	Clerici in minoribus constituti ad nullas horas canonicas tenentur contra Panor. pag.	982.	
		Clericus non est simoniacus cum tantum distributioni gratia diuinis interest, peccat tamen grauiter.	861.	
		Non omnis clericatus vsque ad primam		

Index Alphabeticus.

- tonsuram est de iure diuino. 866
 Clerici quatuor generibus bonorum tempo-
 raliū fruuntur. 950
 Clerici in nascens ecclesia cœperunt in com-
 muni viuere vide Episcopus.
 Clerici licet alium de victum habeant idoneū
 possunt tamen de bonis ecclesiasticis viuere. 960
 Clericorum multa sunt obsequia, quibus sua
 stipendia merent. 969
 Clerici denunciare possunt in causa sanguinis
 cum protestatione &c. 461
 Clericis quare non licet malefactores occidere
 & quo iure. 493
 Clericorum sacrilegæ extorsiones aduersus
 monachos. 863
 Clerici qui dicantur. 464
 Clerici qui petunt bonorum suorum restitu-
 tionem in iudicio dummodo, potestatur
 se id non facere ad vindictam, & sanguinis
 effusionem non incurunt irregulari-
 tatem, licet malefactores occidantur. pa-
 gina. 461
 Clericorum votum castitatis, vide sacerdos.
 ibid.
 Clericus omnis vsque ad primam tonsu-
 ram non est de iure diuino, contra Caie-
 tanum. 866
 Cognatio diuinorum in seipsis soli Deo, &
 beatis competit, nobis vero non sic, quo lo-
 co genuina Pauli loca explicantur opti-
 me. 19
 Commercia humana bipertita sunt. 393
 Commutationum alia voluntaria, alia inuo-
 luntaria. 249
 Commutationis nomen non simplicem da-
 tionem aut receptionem importat, sed
 dare ut recipiant, recipere ut reddant.
 ibid.
 Commutatio voluntaria spontaneam quan-
 dam, & voluntariam actionem tam ex parte
 offerentis quam recipientis importat.
 ibid.
 Commutatio inuoluntaria, inuoluntariam
 supponit actionem tam ex parte patientis
 quam auferentis. 249
 Commutationes inuoluntariæ diuiduntur &
 in eas quæ occulte & ignorante domino
 per fraudem fiunt, & eas quæ per violen-
 tiam manifeste. 249
 Commutationes voluntariæ per sua quoque
 membra subscentur. ibid.
 Compensatio quæ sit faciendâ pro vita abla-
 ta. 346
 Compensatio in fama optime potest fieri pa-
 gina. 350
 Communes debent esse res quantum ad vsus
 per misericordiam & liberalitatis benignita-
 tem. 304
 Communitas rerum triplex esse potest. pa-
 gina. 303
 Commodatum & mutuum quo pacto differi-
 minentur. 303
 Concilij Apostolorum, Actuum. 15. explica-
 tio. 304
 Conclusio practica quo est singularibus vicinior
 eo minus habet certitudinis. 30
 Condemnatio ad mortem licet fugere & se
 ab impedimentis expedire. 478
 Condemnatio ad mortem iuste non licet in-
 strumenta transferre ut se vinculis expediat
 & fugiat. 478
 Condemnatus iuste ut fame pereat potest ab-
 stinere a cibis sibi oblati contra volunta-
 tem iudicis. 480
 Condemnatio a legitimo iudice iuste & iuridi-
 ce non licet se defendere. 477
 Condemnatio iniuste fas est iudici resistere vbi
 tamen non scandalum daret, ex quo gra-
 uis perturbatio timeretur. 477
 Condemnatus legitimis testimonijs, sed ta-
 men sine causa aliqua, quia est innocens si
 non potest se defendere nisi inflictis vulne-
 ribus tenetur obedire sententiæ iudicis.
 ibidem.
 Confessi crimen proprium, super aliorum cō-
 scientias non interrogentur, excepto crimi-
 ne læsæ maiestatis & hæreseos. 446
 Consilium non habet rationem legis, utpote
 virtute carens coercitiua. 18
 Consilia multa sunt de iure naturæ. 189
 Consilia euangelica atque adeo omnia natu-
 ralia ad tria reducuntur genera, scilicet
 paupertatis, continentiae, & obedientiæ.
 ibidem.
 Consilia noua in euangelica lege adhibita,
 sunt virginalis puritatis & confirmato voto
 cuncta relinquere. 190
 Consilia illa quæ sunt de iure naturæ, sepe ac-
 cidit ut sint in præcepto. 190
 Consilia ideo censentur minima, quia ad salu-
 tem non sunt necessaria. 704
 Consilium præstans usurarius, ut sub usuris
 mutuet ad restitutionem tenetur 52. vi-
 de usura.
 Consulere minus malum quomodo liceat, o-
 prima disputatio. 154
 Consentire facientibus dupliciter contin-
 git.

Rerum & Sententiarum.

- git. 311
 Consuetudo quid sonet. 73
 Consuetudo irina pollet virtute. ead.
 consuetudo & mos qualiter differant. ead.
 consuetudo ex seipsa vim legis non habet
 nisi quatenus à principis consensu dima-
 nant. 73
 consuetudo ligat non solum tanquam signū
 promulgationis nouæ legis, sed aliquando
 etiam est signum quod olim talis vigerit
 lex. ead.
 consuetudo tam legis robur nanciscitur, vt
 communi hominum iudicio & arbitra-
 tu peccatum esset facere contra illam. ea-
 dem.
 consuetudo quæ ex principis socordia aut im-
 potentia obrepit, legi non derogat. 73
 consuetudo quæ ex animi feruore ac pietate
 tantum ortum habet, non habet vim præ-
 cepti, nisi postea vti sub præcepto custodia
 tur. 74
 consuetudo quæ illicitum habuit ortum le-
 gem potest antiquare, quin & apud poste-
 ros vim legis obiuere, non tamen quan-
 diu per actus paruos increbescit. 74
 consuetudo iurandi non est status peccati.
 787
 consuetudo offerendi quando obliget sub præ-
 cepto, quomodo possit iudicari. 821
 consuetudo licet sit causa iurandi, magnum
 que secum afferat peierandi periculum, ta-
 men neque ipsa per se peccatum est, nec
 speciem mutat iuramenti. 786
 Caietan. tamen ait quod si quis propter conti-
 nuam consuetudinem tam vere quam fal-
 so in communi locutione iurandi non ad-
 uertit, non excusatur a mortali. 788
 contemplatiuæ vite sitne melior quam acti-
 ua. 912
 contractui quando deest solemnitas iuris
 essentialis potest quis legis vti beneficio.
 326
 contractus fere omnes iuregentium sunt in-
 troducti. 198
 contractus est actio inter duos, ex qua vti-
 que obligatio nascitur. 561
 contractus, & pactum non conuertuntur ea-
 dem.
 contractus stricte actus est iustitiæ ead.
 contractuum species septem sunt scilicet em-
 ptio, cambium, mutatio, emphyteusis,
 commodatio, permutata commodatio, lo-
 catio. 562

- Contractus affecurationis. 601. 662. vbi vide,
 Affecuratio.
 contractus cambij, vide Cambium, Cambira
 contractus emptionis & venditionis. 562. Vi-
 de, Emptio & venditio.
 contractus ab usurario facti qui sunt validi
 549. vide, Usurarius.
 contrahentibus quomodo liceat adinuicem
 se decipere. 568
 contumelia a conuitio & improprio differt.
 497
 contumeliarum modi omnes sunt eiusdem
 speciei. ead.
 contumelia genere suo est peccatum morta-
 le, idque atrocius quam furtum aut rap-
 pina. 498
 contumeliæ grauitatem, quantitas furti ex-
 perare potest. ead.
 contumelijs ferendis animum habere para-
 tum vnusquisque tenetur. 499
 contumelias illatas, quando ferre teneamur,
 quando repellere oporteat. 500
 contumelia peior est furto. 509
 contumelianti respondendum est, quando ra-
 tio correctionis fraternæ id decere demor-
 strauerit. 500
 contumelianti. honori fidei, & religionis
 religio est acriori respondere obiurgatio-
 ne. 500
 contumelianti quæ crimina liceat obijcere,
 quando resistere licet. 501
 contumelianti alijs, respondere semper est of-
 ficiū. ibid.
 contumeliosus quis dicatur. 496
 contumeliæ & detractionis discrimina. 498.
 502. & 504.
 contumelia proprie loquendo, in verbis con-
 sistit. 496
 contumelia extenso nomine, etiam in factis
 posita est, quatenus rationem habent signi-
 ficandi. 497
 contumelia esse potest etiam si vitium quod
 propalatur peccatum non sit, quamuis hu-
 iusmodi sit insignior. 497
 contumelia esse potest, etiam si occultum vi-
 tium non detegatur. ibid.
 contumeliæ illa maior est in qua vitia impo-
 nuntur. ead.
 conuitium vnde dicatur. eadem
 conuitij iactatio, quæ fit præter intentionem
 contumeliandi quæ culpa sit. 498
 conuitiari catenus est virtus quatenus intra
 limites moderatæ facetiæ continetur. 498

Index Alphabeticus.

Cor est prima pars in qua anima uiuit.	134	issimum est.	108
Creatura omnes irrationales lege Dei aterna aguntur.	29	Decalogus nullum continet præceptum de virtutibus hominem in ordine ad seipsum componentibus.	109
Criminator à fuffrone, & detractore differt.	514	Decalogi præcepta recto ordine sunt disposita. Et congruenti modo tradita.	112
D			
D æmonum potestas.	794	Decalogi præcepta omnia, tam primæ quam secundæ tabulæ, sunt præterius etiam per Deum indispensabilia.	114
Dæmones vera miracula facere non possunt.	ead.	Decalogi præcepta non omnia includunt modum charitatis, ita quod sit peccatum, nisi in gratia fiant.	123
Dæmones triplici potestate exercent.	ead.	Decalogi præcepta data sunt nobis, ut legis capita, sapientibus autem commisit Deus, ut de alijs nos erudirent.	133
Dæmones humani generis hostes.	31	Decalogi præcepta ante legem scriptam utique de iude gentium poterant censeri, tamen non nisi naturali, post vero de diuino dicuntur. 41. vide, Præcepta Decalogi.	
Dæmonum odium in Deum, atque humanum genus.	790	Deceptio intra dimidiam iusti pretij, permiffa est, non tamen licita.	572
Cum dæmonibus nullum licet inire commercium, aut societatem, aut pactum.	ead.	Deceptor quare ad restitutionem teneatur.	ibid.
Dæmoniæ confortij tres sunt gradus.	ead.	Decepto quare non detur actio in iudicio.	ibid.
Damnum emergens quid sit.	541	Decimarum aliarumque oblationum discrimen.	829
Damnum emergens, quando mutuatori inuito emergit, iuste exigitur.	ibid.	Decimæ quo iure debeantur.	830
Damnum emergens iuste petit, qui mutuare cogitur.	541	Decimæ ad iudicalem ordinem olim spectabant.	ead.
Damnum emergens præuisum, & formidatum, qui rogatus mutat, iuste potest a principio in pactum ducere.	541	Decimarum quota non exuperat iustum ministrorum Ecclesiæ stipendium, etiam si tanquam veris dominis eis adiudicentur.	833
Damnum datum in re que erat in potentia, non est perinde restituendum, ac si fuisset in actu quisque tenetur ad integrum refarcire.	365	Decimarum quota non est de iure diuino.	835
Damnum dantes graue iunctim, quomodo contrahant restitutionis debitum, vide restitutio.		Decimæ an per desuetudinem abrogari possint.	
Dationes illicitæ triplices sunt.	371	Decimæ quibus de rebus debeantur.	pagina 837
Debiti duplex est ratio, secundum quod aliqua res dicitur hominis.	244	Decimæ aliæ personales aliæ reales.	ead.
Debita incerta naturali iure in vsus Reipublicæ communes cedunt. 373. vide, Restitutio.	373	Decimæ a ferulitoribus de sua mercede exigere, nisi mos omni memoria vetustior ad id cogat, non est æquitas.	838
Decalogus compendium fuit totius naturalis legis.	84	Decimæ soluendæ sunt ab agricola, ita ut non possit ante decimationem operas suas, & sumptus nec semina excipere.	ead.
Decalogi, & reliquorum præceptorum discrimen.	105	Decimæ personales non exigebantur in veteri populo, & quare.	ead.
Decalogus non expressè continet principia de dilectione Dei, & proximi, sed quare hoc.	105	Decimæ ex minus oleribus, & Leuiticæ non exigebant, secus autem Pharisæi.	ead.
Decalogus cur indispensabilis.	931	Decimas non debet agricola, si abiq; sua ne-	pl. gen.
Decalogi præcepta distinguuntur in tria primæ tabulæ, & septem secundæ.	105		
Decalogi primum præceptum, licet negatiui formam præferat, estimationem tamen amplectitur.	107		
Decalogi præceptorum numerus congruen-			

Rerum & Sententiarum.

- gligentia ante decimationem granum ei sublatum sit. ead. 467
- Decimam totam debet solvere agricola ante quam vel suorum mercedem, vel regis tributum excipiat. 839
- Decimas solvere integrum tenetur colonus alieni fundi antequam pensionem excipiat quam agri domino soluturus est, nisi aliter inter eos conuentum fuerit. eadem.
- Decimarum non tenetur mercenarius qui ex decimis mercedem recipit. ead.
- Decimarum non tenetur dominus fundi ex suis prouentibus quos colonus post decimationem ei soluit. eadem.
- Decimas petere clericis duntaxat proprio iure competit merito suo. ead.
- Decimas exigere non est idem quod res ipsas qua decimantur petere. ead.
- Decima in lege nona non solum in clericorum vltimum, sed etiam in elemosinarum vbertatem pro egenis conferuntur. 840
- Decime personales illi ecclesiae debentur, vbi quisque paræcius est. ead.
- Decima prædialia videntur deberi eidem ecclesiae vbi prædia iacent. At ecclesia maualt se ad consuetudinem referre. ead.
- Decimas solvere non tenentur infideles præter Iudeos. 842
- Decima decimarum congruenter Dei præcepto in veteri lege summo sacerdoti Leuite pendebant. 843
- Decimarum ius est mere spirituale. 867
- Decimam dominium ante earum partitionem solum est penes clericum, & quo iure. pag. 953
- Decima multarum ecclesiarum tota sunt in titulum secularem transmutata. 959
- Defensa vitæ & bonorum temporalium quâ diu duret. 417
- Defendere aliquando pro vindicare. ibidem.
- Ob defensionem vitæ & bonorum temporalium licet occidere. Vide, Occidere, & Aggreforem.
- Deliberatio comprehendit consilium, & sententiam. 637
- Deliberatio quanta sit necessaria vt votum obliget. ead.
- Delicti triplici via a iure præscripta cognoscuntur. 467
- Democratia quid. 41
- Denuntiatio fraterna quinque modis distat a iudiciali. 467
- Denuntiatio iudicialis quomodo differat ab accusatione. ead.
- Denunciatus fraterne tenetur prelati veritatem fateri nisi grauius timeat quod eum tamquam iudex machinatur castigare. Alioquin ad confessionem cogi potest. eadem.
- Denunciatus fraterne si sit persona omni exceptione maior valere potest pro teste in iudicio inde futuro. 467
- Denuntiatio duplex est. 459
- Denunciatus fraterne si rebellis sit & citra spem emendæ, excommunicationis sententia ab ecclesia coram testibus denuntiationis est separandus. 467
- Sicuti denuntiationem fraternam debet præcedere admonitio, sic inquisitionem specialem, vel infamia, vel expressa iudicia, pag. 468
- Depositarius tenetur negare depositum quâdo dominus petit in abusum iniuriosum. pag. 368
- Depositio non est contractus. 563
- Depositum habens si quid sua industria deposita pecunia lucratur, restituere non tenetur. 571
- Derisio a contumelia, susurratione, & detractione differt. 515
- Derisio sub ludi forma scommata sua tegit. pag. 515
- Derisio frequentissime in ironia versatur. pagina. 515
- Derisionis materia quæ sit. 515
- Derisioni exponere peccatum alienum, aut naturalem defectum tanquam paruum genere suo est mortale, inde alter pude fiat. pag. 515
- Derisiones eiusmodi grauiora peccata sunt, quam contumelia, etsi in Deum, aut huiusmodi enormantur enormissima blasphemie et imina. 516
- Derisionis gradus. 516
- Derisio & iublannatio sine conueniunt, modo differunt. ead.
- Derisor Dei quis dicatur. ead.
- Detinere rem alienam inuito domino peccatum est furti. 421
- Detinere rem alienam nullam addidit matris supra accipere, sed est continuatio peccati. eadem.
- Detractio quid sit. 501

Index Alphabeticus

- Detractio respectu famæ, non respectu veritatis dicitur. eadem.
 Detractio genere suo est peccatum mortale. pag. 503
 Detractio per accidens quæ sit. ead.
 Detractio per accidens quando virtus, quando peccatum sit. 504
 Detractionis vitium quomodo vniuersis commune sit. 50
 Detractio secundum genus suum grauius peccatum est quam furtum: leuius homicidio, & adulterio. 508
 Detractio in indiuiduo leuius peccatum esse potest quam furtum, & grauius homicidio. pag. 509
 Detractionis proprium obiectum est ratio inuoluntarij. 510
 Detractione peior est contumelia. ead.
 Detractio est inuidiæ filia. ead.
 Ad detractionem alium inducens, aut qui propter odium illa delectatur, grauius peccare potest quam detrahens. 510. 511
 Detractor quis dicatur propriè. 502
 Detractores quare homicidæ peculiariter dicantur. 510
 Detractor quæ vere sunt mala culpa, disseminat. 512
 Detrahenti alijs non resistens, quando peccet quando excusetur. 511
 Detrahenti dum vera dicit, non est contradicendum, sed reprimendum est illi verbum 511
 Deuotio quid. 996
 Deuocere quid. ead.
 Deo nihil est casuale aut fortuitum. 24
 Dei vitus quid. 24
 Deum velle aliquid extra se, stat dupliciter, pagina. 117
 Deus qua ratione dicatur iurare. 738
 Deus non potest iurare per alium a se. pagina. 738
 Deus tribus modis in rebus existit. 742
 Deus aliqua necessario vult. 117
 Dei legislatoris & humani discrimen. 117
 Deus duas habet potestates in vniuersum orbem. 118
 Deus legitima iudicis auctoritate vsus est, vasa Aegyptiorum Iudæis tradendo. ead.
 Deus forsitan conciliauit animos Osæ, & mulieris fornicariæ vt in matrimonium consentirent. 118
 Deus iubens Abrahæ filium immolare, nevtiquam in homicidio dispensauit. ead.
 Deus non solum vt dominus, sed vt iudex potest innocentem a culpa actuali occidere. eadem.
 Deus solum gratiam confert quam non admittit, sed homo ipse per propria scelera. 49
 Deus potest occultè rem alienam alteri donare non tamen princeps nisi dicta causa & lata sententia. 435
 Deus solus est dominus vitæ. 299
 Deus cum absolutus sit dominus vitæ nunquam tamen hac vsus est potestate, aut in uitam aut in bona reliqua. 299
 Deus nemini relaxat poenâ præterquam in sacramento, nisi secundum opera & fructus poenitentia. 457
 Deo primum ac propriè per excellentiam competit maledicere per modum causæ affectricis. 517
 Deum benedicere ac maledicere quid sit. pagina. 517
 Diaboli appellatio qui illum cui maledicitur importet vix a peccato mortali excusare potest. 510
 Diaconus ac sabbiacontis olim cõcessum erat post susceptum ordinem nuptias celebrare. 727
 Diaconatus olim non habebatur vt ordo sacer. 850
 In die festo quæ sint licita sex modis venari possumus. 145
 Dies festus quomodo spirituales actiones permittat. ead.
 In die festo opera corporalia quæ sunt, licet fiant pro mercede, festum non violant. pagina. 147
 In festo quomodo licet segetes metere, & texere, & mulionibus, & alijs iter agere. pag. 146
 Dies festus ad audiendum sacrum (quod Missum dicunt) obligat. Multi tamen ex varijs causis ab auditione excusantur. 147
 Diffamans aliquem de vero crimine contra iuris ordinem necessarium, qualiter & ad quam teneatur restitutionem. 351
 Differentiâ inter potestatem ecclesiasticam, & ciuilem quoad vinculum vtriusque. pag. 50
 Dignioris non est habenda ratio quâdo quis sacerdotium instituit vt certis personis obueniat. 261
 Dignum se esse ad præsulatum præsumere debet nemo, ni diuinitus fuerit attractus. pag. 509
 Dile.

Rerum & Sententiarum.

Dilectionis ad inuicem debitum nunquam cessat.	340	Dominium quarum rerum habeat Deus, quarum angelus, quarum homo.	290
Dilectio proximi nobis notior est ad sensum, quam Dei. Hæc autem illius ratio & causa est.	311	Dominium quadruplex, naturale, diuinum, iurigenium, & iuris ciuilibus.	291
Diligendus est a nobis Deus, plus quam nos ipsi.	213	Dominium, & ius in regnum quod habuit Dauid, dominium posterum erat. eadem.	
Dispensatio quid sit.	76	Dominium est habitudo inter possidentem, & possessum.	286
Dispensandi munus tametsi plenarie penes solum legislatorem sit, interdum tamen inferioribus competit.	76. & 77	Dominij legitima definitio, & explicatio.	285 & 286
Dispensationis legitime cause.	77	Dominium vsus, & vsusfructus quo pacto differant.	286
Difficultas ex natura rei promissæ orta, idonea potest esse dispensandi causa, secus si ex habitu prauo uouentis proficiscatur.	pag.	Dominium habere rerum solis vigentibus intellectu, & libero arbitrio conuenit.	290
Dispensatio citra causam in his que sunt iuris diuini nulla est, secus in his que sunt positiuæ.	ead.	Dominiorum innumera genera statuente exploduntur.	291
Dispensatio voti pure conditionalis, si sit religionis, ad summum Pontificem spectat.	pag.	Dominio multiplex abundat homo, etiam iure humano.	ead.
Dispensatio voti pœnalis ad episcopum potest pertinere.	ead.	Dominium differt ab eius titulo.	286
Dispensat Papa cum emptore cum ei vendit beneficium eo ipso quod ipse vendit, & efficitur emptor uerus possessor.	890	Dominij ac iuris nomen, pro eodem vsurpari non debent.	294
Dispensio populi feminarium est hæresim.	pag.	Dominij ac iuris, nihilo plus habet in re alienam existens in gratia, quam in peccato.	294
Distribui non potest semper ciuibus secundum æqualitatem meriti.	246	Dominium an transferatur per actum interiore.	288
Distributio iustitia in actione qua homines in suam gratiam primum recipi, nullum locum habet, Secus in meritis condigni.	pag.	Dominium duobus tantum modis transferatur.	ibidem.
Distributio fiet a Christo diuinorum bonorum in die iudicij, non solum secundum proportionem geometricam, uerum & secundum arithmeticam.	254	Dominiorum diuisio necessaria fuit in statu nature lapsæ.	302
Diuisio aliqua dominiorum iure naturali facta fuit.	304	Dominium habet homo naturale, non solum in omnes terræ fructus, uerum etiam quædam pacto in clementia celestisque orbis.	pag.
Diuisiorem primam rerum quis fecerit.	ead.	Dominiorum translatio omni iure fieri potest.	316
Diuisiorem rerum negare hæreticum est.	pag.	Dominij translationis definitio.	316
Diuisio prima rerum externarum facta fuit iure gentium, licet postea ciuili iure plures accesserint.	304	Dominij aliena definitio exploditur.	284
Diuisorie sortes licite sunt.	322	Domini correlarium est seruus.	ead.
Dominium inceptit ab obbe condito.	304	Dominus est homo honoris & fama.	300
Dominium non est tam vsu frequens quam dominatus ac dominatio.	284	Domini quibus Rex oppida cum memoribus largitur, quas possint condere sanctiones circa nemora.	362
Dominium fundatur in libertate.	286	Dominium an acquirat vsurarius in ea que per vsuram corrasit.	546. & 547
Dominium non transferitur in necessitate extrema.	288	Donatio facta absenti non obligat antequam alter acceptet, ideoque reuocari potest sine iusta causa.	247
		Donatio si fiat absenti solenniter, & coram testibus, obliget necne, standum est iuri ciuili.	ead.
		Dubitare de bonitate alterius ubi coniectura ad prauum iudicium inclinant laude dignum.	

Index Alphabeticus

- dignum est. 225
 Dubitare de bonitate alterius ex leuitate con-
 iecturarum culpa est. 225
 Dubitare de bonitate alterius citra assensum,
 aliquando mortale est. 225
- E**
 Ecclesia non tenetur de suis possessioni-
 bus reddere decimas. 843
 Ecclesia aliquid potest facere spirituale quod
 prius non erat, quod ideo si viderit plus
 ratione consecrationis quam valet, contra-
 rius est diuinum, & naturale. 850
 Ecclesia non perinde habet modo potesta-
 tem faciendi miracula ac in Apostolis ex-
 itit. ead.
 Ecclesia potest omnes dies festos quos ipsa
 stabiliiuit tollere, vel mutare, aut saltem fa-
 ctum teneret, quod tamen Spiritus sanctus
 non permittit. 144
 Ecclesia quare olim multis fuerit tempora-
 lium dotibus a principibus ditata. 965
 Ecclesia licet immobiles possessiones, nullo
 excepto genere habere. 966
 Ecclesia bona optimo iure ei concessa sunt,
 & qui contradiceret, male audiret de fide.
 pag. ead.
 Ecclesia conducens non est vt casus omnes de
 quibus dimicatur sinte vsurarij, eius au-
 ctioritate definiatur. 560
 Ecclesiastica bona non mirum si ob nimiam
 temporum calamitatem quandoque a re-
 gibus exigantur. 967
 Ecclesiasticis consentaneum fuit castra vasal-
 losque habere in possessionem sicut alias
 dotes. 965
 Eleazarus tanquam vir fortis absque vlla re-
 uelatione diuina elephantem impetiuit.
 pag. 119
 Eleemosynam qui extorquet simulata pau-
 pertate non tenetur ad restitutionem. pa-
 gin. 877
 Eleemosynam pro vna Missa offerendam ta-
 xare vt sacerdotes sub anathematis censu-
 ra in hibeantur ne minorem recipiant exe-
 crabile est. 858
 Eleemosynarum modus puta quod fiant in
 presentes paupere, Deo grauissimus.
 pag. 960
 Eleemosynas petere in honorem sanctorum,
 & eas porrigere licet. 806
 Eligere digniorem in foro conscientia & po-
 ti praeceptum est. 258
- Elegit Christus non alium qui sunt sibi vi-
 carios succederet, quam omnium tunc
 temporis Apostolorum optimum. pag.
 259 & 267
 Eligere dignum praetermisso digniore mor-
 tale non est etiam in rebus maioribus
 quando excessus meritorum non est ian-
 tus, vt videatur ad rem insultum pertinere.
 pag. 260
 Electi sunt a Christo domino homines lite-
 rarum rudes ad euangelicam functionem
 duplici de causa. 263
 Electio vt canonica sit solidaque ac valida
 habenda secundum exterum ius fori, satis
 est eligere dignum. 259
 Electionem, dum non est aliud medium, li-
 cet pretio ab indigno remouere, & ad di-
 gnum inflectere. 859
 Electionis spiritualis beneficij, antequam
 fiat, non licet obstacula pecunia propel-
 lere, tamen electione facta licet iniusta
 impedimenta per pecuniam remouere.
 pag. ead.
 Electionem pertinere Papa, vel inferior in fa-
 uorem dignioris non potest, si electus ille
 sit quem iura non repellunt. 258
 Elector ex debito officij tenetur explorare, ac
 ponderare merita eligendorum & melio-
 rem ecclesiae tribuere. 915
 Electores non debent suo calculo indigno
 suffragari.
 Electores licite possunt praetermittere digni-
 simum qui eligi non potest, vt dignior eli-
 gatur. ead.
 Electores episcopi an teneantur meliorem eli-
 gere. 915
 Electores episcopi quid ex officio suo explo-
 rare debeant. ead.
 Emerere merces, vt lanas antieparata solutio-
 ne vilius quam in praesenti foro uenirent
 licitum est, si tamen coniectura est tem-
 pore quo tradendae sunt eius minusve va-
 luras etiam si pretio a principio taxen-
 tur. 584
 Emptio & venditio sunt contractus reipubli-
 cae maximè necessarii. 563
 Emptio & venditio vnus reputatur contra-
 ctus. 563
 Emptio est rei pro pretio contractio. 563
 Emptio ab emphyteusi, & locatione differt.
 pag. 563
 In emptione & venditione pretia rerum non
 secundum earum naturam aestimanda
 sunt, sed quatenus in vsus veniunt huma-
 nos,

Rerum & Sententiarum.

- nos. 570. vide, Pretium. 900
- In emptione, & venditione fraude uti, & dolo, hoc est pluri vendere, vel minoris emere, peccatum est ex genere mortale. 900
- pag. 570
- Empionis quidam pessimus contractus, & vitiosus. 586
- Empior qui substantiam rei, vel quantitatem, vel qualitatem agnoscit, venditori nescienti tenetur veritatem manifestare. 574
- pag. 574
- Empior agnoscens thesaurum esse in agro absconditum, an iuste emat agrum a venditore nesciente absque mysterij reuelatione. 578
- Empior personales census etiam super nudam personam constitutos, amandam niquitatem non committit. 589
- Epiciccia quid sit. 76
- Epiciccia ad solum principem spectat: nisi quando difficilis ad eum esset aditus, aut instaret periculum apertum, & subitum. 69
- pag. 69
- Epiciccia, ut differat a dispensatione. pagina 76
- Ens est primum obiectum intellectus. pagina 26
- Epicurei leges ferebant, quæ voluptati capescendæ deferrent. 14
- Episcopus in ieiunijs dispensare potest in diem, aut breue tempus, non tamen per totam vitam. 77
- Episcopus idem quod super intendens Episcopalis dignitatis necessitas. 77
- Episcopus non solum ad sacerdotum mores debet attendere, sed ad reliquum gregem. 77
- pag. 77
- Episcopus iurisdictionibus sacerdotum superior est, non tamen in corporis, & sanguinis consecratione. ibid.
- Episcoporum sacerdotumque diuersitas vnde sumatur. 893. & 896
- Episcopi reliquis sacerdotibus dignitate prestante bifariam intelligi potest. 894
- Episcopus die Dominica consecratur. 896
- Episcopale munus tria includit consideranda. 907
- Episcopus depositus si iterum in suum ordinem restitueretur, non opus habet denuo consecrari. 896
- Episcopus realis differentia discernitur a presbitero, licet Hieron. contrarium videatur asserere. 897
- Episcopales dignitates non sunt specie diuersæ. 900
- Episcopus solum ex commissione habet ordinare episcopos. eadem
- Episcopalis potestas natura sua semper fuit dignitas sacerdotali sublimior. 896
- Episcopalis dignitas perfectionem adhibet sacerdotio, quæ tamen perfectio sacerdotio accidentaria est. 898
- Episcopalis dignitas institutio prorsus diuina est. 902
- Episcopalis dignitas electæ personæ, nisi fiat eluce contra iura errante, semper iure diuino confertur. 905
- Episcopalis dignitas non nisi propter officium instituta est, ad quam veritatem designandam, semper in sacra pagina dignitas officij nomine designatur. 921
- Episcopatu indignus est existens in peccato mortali. 907
- Episcopatum desiderare quo casu liceat, 891 & 892.
- Episcopatum desiderare, quod Paulus ait, quomodo intelligatur. 910
- Episcopatum iniunctum, licitum sit reculare necne. 911
- Episcopatum acceptans, cum animo perseuerandi in peccato mortali, mortaliter peccat. 913
- Episcopatum non acceptans, quia sic est affectum peste corruptus, ut conscientia suæ turbulentiam pacare nequeat non peccat eadem.
- Episcopatum & beneficiorum mutationes maxime cauendæ sunt, aliquando tamen expediens est ut vnus episcopus ad aliam sedem commigret. 261
- Episcopatus non est ordo qui septem sacramentis connumeretur. 896
- Episcopatus appetitus si ad salutem animarum non referatur genere suo peccatum est mortale. 907
- Episcopatus nomen operis est non honoris, ac proinde non episcopatus honor, sed opus amandum est. 910
- Episcopi verum habent eorum dominium quæ iure seculari possident. 948
- Episcopi & reliqui clerici sunt vere domini fructuum ecclesiasticarum possessionum. 952
- pag. 952
- Sunt iidem domini decimarum portionis, quæ post factum diuisionem illis obtingit. 953
- pag. 953

Episcopi

Index Alphabeticus

- Episcopi arctius præstringuntur præcepto e-
 leemosynæ quam seculares. 959
- Episcopi debent ea quæ ad suam patrimoniam
 spectant scribere ut eis liceat suis agnatis
 relinquere. 960
- Episcopi ubi nimis sunt pauperes in nullo ha-
 bentur pretio. 965
- Episcopi manus idem quod pastoris est, hæc
 enim metaphoram Christus toto euange-
 lio consultissime obseruauit. 872
- Episcopi dignitas ac sanctimonia quanta de-
 beat esse. 893
- Episcopi representant Christum ut caput erat
 ecclesiæ aliorum ordinum ministri singuli
 suo modo. 891
- Episcopi ac sacerdotis differentiam explica-
 tur. 894
- Episcopi functio est præparare ministros, pa-
 gina. 897
- Episcopi soli successerunt loco Apostolorum
 pag. 899
- Episcopi præpollent sacerdotibus altiori di-
 gnitatis genere. 900
- Episcopi secundum propriam nominis no-
 tionem pastores dicuntur, non abusu, si-
 cut gregum Domini pastores appellantur
 pag. 923
- Episcopi non solum publica concione, verum
 etiam priuatis exhortationibus instruere de-
 bent plebem suam. 925
- Episcopi ut anima in corpore, vicarij autem
 eorum ut membra. 929
- Episcopi quædam sunt munera, quæ iugem
 residentiam requirunt, alia non ita, pag.
 933
- Episcopi qui absunt gregi, instat meretricum
 eadem. 946
- Episcopi licet stratum profiteantur perfectio-
 nis non tamen ut monachi, ita ut ab que
 proprio viuere obligentur. 946
- Episcopi & si peccare possunt sicut alij secula-
 res in dispensatione bonorum suorum, ne-
 mini tamen tenentur ad restitutionem ea-
 rum distribuendo, nec de bonis ecclesiasti-
 cis pro sua portione sibi contingentibus, sed
 expressius. 962
- Episcopi bonorum ecclesiasticorum sunt di-
 spensatores, quæ & quomodo habent di-
 strbuere. 950
- Episcopi habeant ne verum dominium fru-
 ctuum ecclesiasticorum, variæ sunt opinio-
 nes, 950. 951. 952. 953. ad quod responde-
 tur. 953. 954. 955
- Episcopo conueniebat bonorum ecclesiasti-
 corum dispensatio quando clerici viuebant
 in communi. 953
- Episcopo dum consecratur, quamuis non im-
 primatur sacramentalis character, nihilo-
 minus adhibetur sacerdotalis habitus ei
 indelebilis. 896
- Episcopo peculiares sunt & propriæ functio-
 nes vniuersæ quæ ad perfecti pastoris offi-
 cium pertinent. 898
- Episcoporum status longe altior est, quam
 monachorum. 896
- Episcoporum electio atque ad sua munera
 exercenda obligatio est de iure diuino, quæ
 bifariam intelligi potest. 889
- Episcopis, cura episcopali deferta, ad religio-
 nem se conferre sit nec licitum. 911. 912
- Episcopus in suis egibus eadem pollet aucto-
 ritate qui summus Pontifex in eas quas ip-
 se condidit. 76
- Episcopus non facit peculiare votum castita-
 tis præter id quod sacerdotio adiunctum
 est. 946
- Episcopus cui scientiæ incumbere debeat,
 Theologiæ, an iuri canonico. 916
- Episcopus quibus de causis possit cedere epi-
 scopatu licite. 919
- Episcopus propter ecclesiam institutus est, non
 vice versa. 920
- Episcopus religiosus testamentum condere
 non potest absque facultate Papæ, pagine.
 1006
- Episcopus medicus est, cuius industria ut in
 medico corporali expetit. 931
- Episcopus quibus de causis licite gregi suo
 possit abesse. 935. 936. 937. 938. 939
- Episcopus tenetur propriæ vitæ discrimen
 subire intuentem gregis necessitate. 916
- Episcopus religiosus quomodo ad obseruan-
 tias regulares teneatur, vide Religiosus epi-
 scopus.
- Esus carniæ an fuit in vsu hominibus ante
 diluuium. 394
- Euangelium Christi facultatem relinquit ec-
 clesiæ addendi sanctiones novas quas tem-
 peratissime vti debent anathematis. 182
- Euangelium dupliciter intelligitur diuulga-
 ti. 179
- Exclusus a religione tenetur sese corrigere &
 quantum in se est eniti, ut iterum admitta-
 tur. 661
- Exclusus a religione voto castitatis duntaxat
 eadem. 661
- Exclu-

Rerum & Sententiarum.

Exclusus a religione forte tenetur aliam religionem adire, si votum religionis in communi admiserat	ead.	Famuli ab heris furtim accipere quidquam non possunt præter sua stipendia, causantes se minutissima accipere stipendia.	435
Excommunicare propter furtum non censendus est pater, uxorem, & filios.	431	Feras custodientes de damno dato in integrum tenentur.	63. & de illis qui illas occidunt ibi, & in subsequenibus.
Excommunicatio omnis simoniaci Papæ reservatur iure nouo.	889	Festus dies fieri hōs vel illos ceremoniale est, in quod subinde ecclesiā ius habet.	144. vide, Dies festus.
Exempla Sanctorum quid doceant nos in evitandis Prævaricationibus.	971	Fideiussio contractus non est.	503
Exilium morti confertur.	428	Fides est credere quod non vides, quomodo intelligatur.	201
Expositio canon quidam maligni. 5. quaestione 1.	469	Fides non solum de supernaturalibus articulis nos erudit, verum & de alijs quos natura docet.	97. & 101
Extravagantes Martini, & Calixti personales census etiam super nudas personas constitutos non damnant.	591. vide Censur.	Fidei præceptum non est intra decalogum, sed eius præambulum.	107
Exorcismi non tam crebro hodie sperandi sunt effectus, quam adolescentis Ecclesiæ.	758	Filijs quomodo debeant a parentibus corrigi, vide Pater.	
Exorcistæ qui cum nubibus, locustis, bruceis, & cæteris bestiolis pugnant, sunt potius impostores, & incantatores, quam exorcistæ.	799. 800.	Filius quando clam accipit rem aliquam a parentibus, si non sit tanti præij, non committit furtum, neque excommunicatione comprehenditur.	431
F abula de lupis petentibus canes ab ovibus.	412	Filiorum libertas prædicata à Christo, quando nam sit.	310
Facultas vnde dicatur.	386	Finis legis non cadit sub præcepto.	121
Falitates tres gradus.	774	Fenerator quod sua industria pecunia usuraria acquisivit, restituere tenetur.	545
Fama laesa non est necessario restituenda, nisi quando iniuste auferitur.	349	Fenerator restituere tenetur cum fructibus & damnis, fundum vel domum per usuram extortam ead. vide, Usura.	
Famæ & honoris restitutio optime potest fieri pecunia.	352	Fornicatio iure naturæ prohibita est, & oppositum asserere est error hæresis proximus.	434
Famæ restitutio ut obliget oportet necessario fuerit ablata, vel obcurata.	352	Fornicatio grauius delictum est, quam furtum.	ead.
Famæ alienæ restitutio obligat, etiam cum famæ propriæ detrimento.	352	Fornicatio in individuo potest esse leuius delictum furto.	ibidem
Famæ restitutio postulat ut laesor faciat plenam fidem coram quibus laesit.	351	Fornicatio ex natura sua nocet vitæ proliis future.	434
Famæ laeditur iniuste quando verum crimen detegitur contra ius necessarium ordinem eademque laesit non iniuste.		Fornicatio & contra temperantiam est, & contra iustitiam.	ibidem.
Famæ restitutio ut obliget requiritur, quod fuerit ablata per iniustitiam.	249	Fornicatio quare constituatur principaliter in specie intemperantia.	434
Famæ & honoris differunt.	495	Fornicatio non inde leuior est furto quod non de illa tantum pudeant homines.	435
Famæ quid sit.	ibidem	Fortitudo præstantior est temperantia.	219
Famæ sine honore esse potest, & e diuerso.		Fortitudo non est necessaria nisi ad iustitiæ præsidium.	221
Famæ splendor quot modis minuitur.	502	Fraterna correctio habet pro sine particulari emendationem fratris.	329
Famam suam obscurans præter charitatem, non contra iustitiam facit.	506	Fraude aut vi qui alterum in crimen coniecit.	ead.
Famæ lesionem illatam potest quisquis pati uariis remittere.	500		

Index Alphabeticus

- cit, tenetur docere veritatem, & liberum
 permittere. 343
 Furtum quid. 430
 Furti etymologia. ibid.
 Furti definitiones iurisperitendum excludun-
 tur. 430
 Furtum & rapina specie differunt. 431
 Furti diuisio in fraudulentam acceptionem,
 & rapinam, inepia. 431
 Furtum est species iniuriöse acceptionis,
 pag. ead.
 Furtum in quatuor species diuiditur, scilicet,
 sacrilegium, peculatus, pelagium, abigea-
 tus. ead.
 Furtum est detinere rem alienam inuito do-
 mino. ead.
 Furtum est accipere rem propriam occultè,
 quæ penes alium est siue sit raptor siue de-
 positum custodiens. 431
 Furtum ex genere suo peccatum mortale est
 433. tamen si minimum peccatorum con-
 tra Decalogum. 434
 Furtum non complectitur sub se rapinam,
 sed est species illi opposita. 431
 Ad furti rationem tria requiruntur. 430
 Furtum non committit qui bona propria re-
 cuperat ab iniquo possessore, si via iuris
 habere ea non potest. 435
 Furtum leuius peccatum quam fornicatio,
 434 & leuius quam rapina. 446
 Furtum in indiuiduo potest esse fornicatio-
 ne scelerius quin vero grauius, quam adul-
 terium, vel homicidium. 435
 Furti rationem non habet spoliare, quempiã
 priuatum & occulte, auctoritate principis,
 dicta causa, lataque sententia condemna-
 tionis. 435
 Furtim surripere a suis heris, quando liceat
 famulis quorumcunque, dominorum, &
 quando non. 435
 Furtim sua recuperare quomodo liceat, etiã
 aliquando sit licitum palam personæ pri-
 uatæ. ibid.
 In furto aliqua pecuniæ quantitas tanta est,
 quæ per se absque vilo personæ respectu
 causa est peccati mortalis: vt duo tresve
 aurei ducati. 439
 Furti grauitas augetur, etiã si parum sit
 quod ablatum est, dum causa est maioris
 damni. ead.
 Qui furatur minima ab homine pusilli ani-
 mi, qui in minimis maximè offenditur,
 si habet animum ei nocendi per illa mi-
 nima, charitatem violat, & peccat mor-
 taliter. ibidem.
 Furari a diuersis exigua tunc incipit esse pec-
 catum mortale quando quantitas accepta
 per se est magna absque vilo personarum
 respectu. 440
 Furtum scelera, iure naturæ, respública po-
 test prout viderit salubrius expedire, pu-
 nire. ead.
 Furtum, permanens sub ratione furti, fieri
 licitè non potest dispensatione diuina.
 119
 Pro furto secundum Euangelium, etiã se-
 cundum ius commune vita non exigitur.
 440
 Fures olim in Hispania non occidebantur,
 sed sacrilegi qui sacra deprædabantur.
 ibidem.
 Quod fures modo vltimo supplicio offician-
 tur, Baldus in causa fuit, ob idque ab au-
 ctore reprehenditur. ibid.
 Fur gaudere debet priuilegio, si se in sacrum
 recipiat. ead.
 Furari bona aliena vel eripere etiã ab illo,
 qui bonis affluit, nemo potest circa extre-
 mam necessitatem. 445
- G**
- G**allileos cæteris mortalibus prætulit
 Christus in Euangelica functione pro-
 pter mysterium. 264
 Genet fructus pignoris pro dote tradit in for-
 tem non computando iniustitiam mini-
 me committit. 539
 Genus in peccatis quæ in facto consistunt ex
 solo obiecto penditur. 498
 Genus in peccatis quæ in verbis posita sunt
 ex obiecto adiuncta simul intentione, pen-
 dendum est. 498
 Gentilibus solemne erat iurare per Iouem la-
 pidem. 780
 Gratiam Dei amittere non licet pro salute
 mundi spirituali. 409
 Gratiæ efficacior est atque sublimior, quam
 natura. 333
 Gradus præceptionum, & prohibitionum hu-
 manarum. 42
 Grauitas delictorum ex obiecto primo pen-
 sanda est. 413
- H**
- H**abens rem alienam apud se iniuste, te-
 netur de damno emergente, & lucro
 cessante

Rerum & Sententiarum.

cessante.	379	Homo beneficio protegēdi vitam propriam	
Habitus principiorum naturalium non distinguuntur a potentijs quibus insunt. pagina	25	privari nequit, ac proinde neque damnari, vt necem sibi inferat aliam, ve læsionem corporalem, nisi esset earum quæ homines religionis, ac poenitentia: gratia sumere solent.	62
Hæredes vendentis censum perpetuum illo mortuo ad quid teneantur. vide Censum.	592	Homo qua de causa non tantum verum bonum, sed speciem boni expetat, cum id in cæteris rebus, secus euenire compertum sit.	pag. 27
Hæredes vsurarij ad quid teneantur. pagina	549	Homo peccato pollutus non est dignus pane, quo vescitur per modum meriti. pagina	294
Hæredes quibus debeat restitutio occisi fieri, qui censentur.	349	Homo non est dominus vitæ suæ, sed custos.	pag. 298
Hæredes triplices sunt.	372	Homo priuatus, aut Respublica, aut princeps non sunt domini absolutæ vitæ subditorum.	ead.
Hæres personarum veri domini defuncti gerit.	367	Hominum tres ordines secundum Socratem.	pag. 304
Hæreses quibus damnis, aut fracturis solent intumescere.	925	Hominum quisque ius habet naturale dominandi, & quomodolibet alienandi res quantum legitime est dominus.	316
Hæresibus nouis obortis temporum curriculum Ecclesia magis, ac magis illuminatur. pag.	178	Homo dominus est suæ sumæ.	355
Hæresis stultissima est post Euangelium Regni Cælorum aliud præsolari.	178	Hominem ad supernaturalem felicitatem, creati ineffabile beneficium est, licet eam suo Marte pertingere nequeat.	81
Hæreticus verè dominus vsque ad condemnationem, tamen si legis vigore impediatur bona alienare.	61	Hominum tres sunt ordines, quantum ad temporalium cupiditatem distincti. pagina	100
Hæreticus quamuis ab articulo patrati criminis dominium perderet, possessionem tamen tuto retinet legis auctoritate, quæ confiscationem prohibet ante sententiam. pagina	ead.	Hominem occidere non est intrinsecè malum.	266
Hæreticus ante condemnationem vtcunque punitur cum bonorum distractio sit illi inhibita.	61	Hominem, qui occiderit aliud agens, si nõ de bitam adhibuerit diligentiam, siue dāns operam rei licitæ, siue illicitæ a reatu homicidij non est immunis.	419. & 420
Hæreticus iuxta iuris normam requisitus si iniquè veritatem inficietur, sit reus poenæ hæreticis decretæ.	61	Hominem qui occiderit aliud agens si debitum adhibuerit diligentiam, ne homicidium sequeretur, siue daret operam rei licitæ, siue iniustæ, non est reus homicidij.	ead.
Hæretici condemnatio retroagitur vsque ad articulum quo omni ignorantia nudatus studio hæresim asseruit.	61	Homo improbus fera bestia peior.	399
Hæretici aliqui negarunt missionem Spiritus sancti, quam Christus pollicitus est, completam fuisse in die Pentecostes.	178	Homines alliciendi sunt præmijs, terrendi supplicijs.	17
Historiographis quatenus liceat aliorum gesta hominum memoria tradere.	505	Homicidium grauissimum peccatum est inter vniuersa, quæ homines aduersum se inuicem committunt.	509
Hypocrita irrisor Dei interpretatiuè habetur pag.	516	Homicidium dicit rem malam intrinsecè.	pag. 399
Homo ad felicitatem natus.	13	Homicidium quod prohibetur habet rationem indebiti.	398
Homo vti perfectione susceptus optimum est cunctorum animalium, ita si alienus fiat a lege omnium est pessimum, feuissima enim est iniustitia, quæ tenet arma, quæ homini perinatam prudentiam contingunt.	74	Homicidium simpliciter casuale qui committit non est reus homicidij.	419
Homo in practicis aeterna Deilege bifariam illuminatur.	ead.	Homicidium vt imputetur casuale tres conditiones	Soto, de Iust. & iure. c. tiones

Index Alphabeticus.

- tiones requiruntur. 419
Homicidium si nõ sequatur ex actione mea, non imputatur mihi. 420
Homicidium quod de per accidens voluntarium est quia peccatum sit expendendum ex causa. 420
Homicidij poena, vide irregularitas.
Homicidium, quando sublequatur ex actione mea iudicio medicorum standum est. pag. 420
Honor quid sit. 495
Honor dupliciter alicui tollitur. 496
Honor ille solus verus est, qui virtuti debetur. ead.
Honorem fugientes circumspicere esse debent pag. 932
honor satine restituatur petendo veniam, differitur. 355
honorem acquirendi pulcher modus. pagina. 301
honoris & famæ differentia constituitur. pagina. 495
horas canonicas statis temporibus, & locis clericos recitare quam fuerit necessarium populo Christiano, quibusque hoc munus conveniat. 970. 971. 972. & 973
horas aliquas soluere in cultum Dei, & ius naturale & diuinum, ac subinde ius humanum nos docet. 972
horas canonicas esse numero septenario, & antiquissima Ecclesiæ institutio est, & eamquam decentissimum. 972
horas canonicas nocturnus damnant Videlicet, eo quod Deus noctem nobis ad quietem indulserit. 974
horæ canonicæ canebantur in ecclesia primitiua per certas noctis vigilias, cuius ratio assignatur. 974. & 975
horarum quæ die recitantur numerus & ratio ex vtraque sacra pagina sumitur. 975
horæ diuinæ quibus horis singula recitandæ sint. 976
horæ canonicæ trina de causa sunt in septenario numero. 976
horæ canonicæ optima non minus quam vestita constitutione per cantus ecclesiasticos, solenniter celebrantur. 978
horarum responsoria vnde fuerint instituta. 979
horarum canonicarum antiphonæ compositiones sunt a Graecis, immo & per Angelos cælo delata. 980
horarum canonicarum hymni vnde horum habuerint. ead.
Horis canonicis laudibusque diuinis non sunt inimicenda profana, quæ vti in die Natalis domini cantari solent. 981
horas canonicas soluere ex duplici capite homines tenentur. ead.
horas canonicas soluere qui teneantur. 986
horas canonicas nõ recitare in communi in aliqua religione prælati negligentia peccatum mortale est. 986
horas canonicas soluere tenentur monachi profissi choro emanari, etiã si non sint in sacris, & sanctimonialibus 985. Non autem illi qui non sunt professi, nec laici. 986
horas canonicas soluere partim de iure diuino partim est de iure positivo. 987
horæ canonicæ non iisdem Psalmis aliisque ad hoc pertinentibus omnibus in ecclesijs, & religionibus celebrantur, potest enim hoc iure Pontificio permutari. 987. 988
horarum canendarum modus his esse debet qui in ecclesia metropolitana seruat atque in religionibus secundum cuiuscunque statuta. 987
horas canonicas soluere sequendo more Romanum non singulis personis abique pontificis auctoritate liberum est. 987
horarum canonicarum nimia prolixitas molestissima est, sicut breue nimis carum compendium esset fugiendum 988. & hic ponitur censura Breuiarij Romani.
horæ beatæ Virginis recitandæ vim habent præcepti iam ex consuetudine 989. idem est de officio mortuorum.
horas canonicas soluens mentem, non dedita opera, dimouendo ab attentione, orandi præceptum non frangit. 995
horas canonicas soluens est ob attentionis omissionem mortaliter peccet, non ideo necessitatem incurrit restituendi. 995. & 996
horas canonicas non soluere per vnum aut duos dies non debet iniicere scrupulum restitutionis, licet peccatum mortale sit, & quidem qui relaxationibus cruciatæ bullæ gaudent credendum est esse tutos. pagina. 1000
horarum soluendarum omisso sit ultra duos dies procedat tunc compositio cum summo Pontifice locum haberet, immo & cū episcopo stando in iure diuino. ead.
horæ canonicæ quæ in communi recitantur, statis per ecclesiam temporibus perfoluendæ sunt, alias culpas mortalis est. At priuatim tempora mutare, & ordinem non est

Rerum & Sententiarum.

- est mortale. 990
 Horum ordinem non esse in præcepto duobus temperamentis intelligendum est. 990
 Horæ quæ in communi soluuntur in ecclesia sunt de præcepto celebrandæ, priuatim vero vbiq; dici possunt. 991
 Horæ quæ priuatim soluuntur loco decenti & honesto dicendæ sunt. ead.
 Horæ canonicæ dum soluuntur qualem quantumque exigant attenuent. 992
- I
- I**acob vouit Deo, quod futurus sibi erat in Deum. 60
 Iacob emens primogenituram ab Eia non peccauit. 869
 Ieiunium frangens ex gula non solum contra obedientiam, sed & contra abstinentiã peccat, contra Duran. 851
 Iephtia in vouendo stultus, & impius in reddendo. 651
 Imperator aut princeps vllus non est propriarius dominus. 312
 Imperator quo pacto sit superior Christianis regibus. 312
 Imperatorem arbitantes mundi dominum, vnde id sibi persuaserunt ostenditur. 312
 Imperatoris electio pontificia auctoritate a Græcis ad Germanos translata est. 313
 Imperare aut alij malum fiat, optareque aut imprecari malum, quatenus malum illi est peccatum est genere suo mortale. 518
 Imperare optare aut imprecari malum vt rationem induit boni, licitum est & quandoque necessarium officium, quod bifariam contingit. 518
 Imperans malum fiat sic quantum peccet. 518
 Imperatoria maiestas non fulget totius orbis dominio. 311
 Imperium aut imprecatio mali bifariam potest rationem boni induere. 518
 Imponens sibi ipsi falsum crimen quomodo peccet. 105
 Imperium actus est intellectualis non voluntatis vt planissimè Aristoteles docuit. 4
 Imperium neque est propositio apprehensiva neque iudicatiua, sed iudicium quod electionem subsequatur. 4
- Impediens aliquem a beneficio vt digniori vel æquè digno detur citra vim & fraudẽ, non tenetur ad restitutionem. 357
 Impossibile bifariam sumitur. 38
 Imprudentiæ duo gradus. 777
 Impignoratio quid sit. 563
 Imagines a Christiana religione esse relegandas quis prior dicere ausus fuerit, & quid destructores, qui earum fuerunt defensores. 136
 Imagines quomodo adorandæ sunt. eadem.
 Infamia non præcedente alicuius personæ cū immanifestum est crimen disquiri possunt personæ in sex tantum casibus. 468
 Infamia quænam sit sufficiens ad disquisitionem criminis prudentum arbitrio est imadum est. 470
 Ad infamiam inde denarius numerus auctoritate nactus est, quod sufficit populum constituere. 471
 Infamiam legitimam non constat perditurum hominum clamor, sed bonorum opinio. ead.
 Infamiam per ciuilem iudicem irrogatam Papa abolere non potest. 465
 Infamare se ex genere suo est peccatum. 506
 Infamatur al quis iustè duobus modis 504
 Ille qui iniuste infamatus est, & si suum crimẽ non confiteatur, nõ tenetur infamatori ad restitutionem. 351
 Infamando alterum bifariam quis delinquere potest. 504
 infamare alium, quando contra charitatem tantum, quando vero contra charitatem simul & iustitiam sit ibid.
 infamare & licet & expedit sycophantas, quando suis imposturis reipublicæ perniciem adferunt. 505
 infamare nos ipsos an sit licitum. 504
 infamia delicti non sufficit, nisi paucis exceptis casibus, ad inquirendum reum quem nulla resperit infamia. 469
 infidelium ordo triplex. 444
 infideles Afri, Sarraceni, ac Turcæ, de iure Christianis Principibus subduntur pagina ead.
 infideles Afros, & Sarracenos certum est posse a nobis suis regionib; expoliari, & si nemo nostrorum eorum bona priuata auctoritate deprædari, aut diripere valeat. pagina ibi.
 infideles qui nihil de Christo audierunt, neque

Index Alphabeticus.

que nobis infesti sunt, non sunt nobis subditi de iure.	cad.	ceditur, si ramentum occupanti ius sit in regionibus illis quibus ista inuenta reperiuntur.	437
Ignorantia difficultatis rei de qua votum emittitur, excusat hominem a voti solutione.	639	Inueniens thesaurum si retineat, furtum non committit.	cad.
ignorans non adimplet præceptum quia ad hoc requiritur libertatis ratio.	121	inuenienti thesaurum in agro proprio licet cum sibi retinere. Inueniens autem in agro alieno ex industria querendo in scio domino nil potest sibi retinere. Inueniens vero, aliud agens, dimidiam partem debet habere.	cad.
inclinatio appetitus sensitiui ad legem naturæ pertinet.	26	inueniens quæ præsumuntur habere dominos, summam diligentiam in inueniendis dominis adhibere debet: quæ facta, nec inuento domino sibi retinere potest.	pagina 437
inclinatio naturalis diuisio.	406	inuenti lapilli in litore maris inuentori sunt.	pag. 436
inclinaciones duæ in homine sibi aduersantes.	cad.	De inuentis in superficie terræ quotam aliquam principem exigere iniustum est, neque lex de hoc lata in conscientia obligat eadem.	De inuentis in venis terræ, vt sunt metalla, vsus obtinuit vt quin a pars principii obueniat.
inclinatio hominis in bonum delectabile, bona est secundum se.	406	inuentarum rerum duplex est genus.	436
Contra inclinationem naturalem quando sit peccatum agere.	ibid.	An inuenta quorum domini non comparati sint pauperibus restituenda necne, pulchra disceptatio.	438
indicia quæ inquisitionem præcedant qualia esse debeant.	471	inuitus nemo potest poenitentiam sibi iniungere.	121
indicta causa quemquam iudicare contra ius naturæ est.	401	irregularitas quæ sine delicto contrahitur non habet rationem poenæ.	53
inducens alium scienter, & prudenter in peccatum non est subiectus restitutioni.	pagina 343	irregularitas sicuti & excommunicatio ipso facto incurritur.	64
infimus quomodo possit cogi vt abscindatur ei membrum, vide Mutulare.	348	irregularis quando debeat censeri qui dat operam rei illicitæ.	421
iniuria satisfactio quomodo sit facienda.	392	irregularitas quando incurritur ex membrorum mutilatione.	424
iniuria quot modis & quando homini irrogatur.	392	irregularitas non est culpa, neque proprie poenæ.	405
iniuria maior est in facto, quam in verbo.	pagina 439	irregularitas quia proprie non est censura, non intelligitur in bullis quando conceditur facultas absoluedi ab omnibus censuris, & poenis.	cad.
iniurias proprias vindicare cur prohibitum.	pag. 400	irregularitas quando incurritur, & propter quæ.	404
in iniurijs vindicandis perniciosus abusus notabilis.	cad.	irregularitatem non incurrit qui alium occidit se defendendo quamuis tempore diuinitus Thomæ in viu erat contrarium.	418
iniuriosa acceptio diuiditur in furtum, & rapinam.	430	irregularitas incurritur propter homicidium quod sequitur etiam de per accidens ex opere persecutentis.	410
iniurijs cui sit qui se occidit.	348		
innocens duplex est.	411		
innocentem de quo nulla est sinistra suspicio occidere flagitium est.	cad.		
innocentem tradere tyranno excidium ciuitati minanti iniustum est.	412		
innocentem potest respublica non defendere.	412		
innocentes in bello licet aggredi, & occidere.	ibid.		
innocens probatus nocens condemnandus est.	350		
interrogatus iniquè qualiter proprio actu possit se legitime eripere.	473		
inuasus tenetur occidere aggressorē quando inuasus est reipublicæ necessarius.	457		
inuentum quando nullius fuit occupanti con-			

Irregu-

Rerum & Sententiarum.

- Irregularitas non incurritur propter homicidium nisi verè sequatur homicidium etiam si miraculose homo ille non moriatur. ead. 421
- Irregularitas non incurritur quando datur opera rei honestæ & studiosa adhibetur diligentia. 421
- Irregularitas vt incurratur, debet esse homicidium voluntarium. 422
- Irregularitas quando incurratur propter negligentiam. ead.
- Irregularitas non incurritur a clericis paten- tibus bonorum suorum restitutione in iudicio, etiam si malefactores patibulo affigantur. ead.
- Irregularitas non incurritur propter culpam venialem. ead.
- Irregularitas non ob id incurritur quod fan- tatis gratia absconduntur membra. 425
- Irregularitatem non incurrit qui in verbera- do filium clericum, vsque ad sanguinis ef- fusionem processit. 428
- Irritationis vocabulum quid designet, & qua- liter a dispensatione & ceteris discrimine- tur. 75
- Iubens & consentiens non semper tenetur ad restitutionem. 386
- Iudæi in solo opere exteriori inesse culpam censebant; minime autem in affectu. 87
- Iudæi dupliciter errabant circa iudicialia. pa- gina. 188
- Iudæi cur minus euacuant carnes sanguine. pag. 395
- Iudæis condecens fuit vt ad temporalium promissionibus ad legis obseruantiam addu- cerentur. 98
- Iudæis an fuerit vsura permissa. 529. & 530
- Iudex non debet rei euidentiam expectare, sed humanam certitudinem quæ per ido- neos testes fit. 234
- Iudicis arbitratui relinquuntur quæ legibus comprehendi non valent. 35
- Quoties iudex reum condemnat iusta ac iu- ridica sententia ad pœnã quæ non est mor- tis, lésionisve corporalis inflictiva, tenetur reus ipse sententiam exequi etiam si ad- agendum d'mnetur. 61
- Iudex in iudicio concepto per coniecturas quæ virum probum inducunt, non debet ad- punitiorem procedere, sicut neque Salo- mon processit. 235
- Iudici, irretito occulto & grauissimo scelere licet subditos condemnare etiam de co- dem crimine, nisi excommunicatus sit, aut suspensus. 230
- Iudicem decet vt talem se gerat, quales vult subditos esse. 237
- Iudex publicus peccator alios condemnans, mortaliter peccat ex genere suo, si sit in grauioribus, aut similibus criminibus, se- cus in dissimili materia, & non infami. ead.
- Iudex duplici scientia vtitur, & vniuersali iu- ris & particulari facti. 450
- Iudex tenetur sic sanctè sequi scientiam iuris vniuersalem, vt neque suum proprium ar- bitrium, si contrarium est consulete possit. ead.
- Iudex in particulari facto potest se suo inge- nio & prudentia iuuare in examinandis instrumentis & testibus, quod maximè te- netur facere cum innocens sibi notus accu- satur. ead.
- Iudex tenetur damnare innocentem proba- tum nocentem. 350
- Iudex debet in omni causa contra veritatem sibi notam euidenter secundum allegata, & probatur sententiam pronuntiare. pa- gina. 451
- Iudex, qui innocentem sibi cognitum, proba- tum tamen nocentem idoneis testimo- nijs condemnat, non agit contra consci- entiam. 455
- Iudex in criminibus nequit quempiam iudi- cio condemnare nisi accusatum. 454
- Nullus iudex siue summus, siue infimus ante- quam pars læsa iniuriam remittat, potest pœnam condonare. 456
- In iudicis supremi arbitrio est, nam item in arbitrio inferioris postquam accusator ab accusatione desisterit pœnam iuris relaxa- re. 456
- Iudex supremus aliquando accusatore re- clamante potest accusationem abolere. pag. 457
- Iudice quatuor sunt necessaria, videlicet iu- dicandi potestas, veritas & fama, & execu- tionis vis. 446
- Iudex condemnare non potest quem euiden- ter ipse scit esse reum, quãdo reus non pro- batur legitimis testimonijs. 449
- Iudicis scientia non reputatur sufficiens testi- monium. 450
- Iudicatus, aut loco eorum qui regi sunt a cõ- filijs vendere illicitum est atque scanda- lum. 275
- Iudicare quempiam nisi eum qui iudici vel

Index Alphabeticus.

- simpliciter vel in tali casu subditus est, non est licitum. 446 & 447
 In iudiciali foro quatuor modis contingit vni alteri esse subditum. 447
 iudicando Christum Pilatus peccauit. ead.
 iudicio diuino sunt permulta delicta &c. pagina. 469
 iudicium actus est maxime proprius ius iustitiae. 227
 Iudicij nomē primo significat rectam finitionem iustorum, deinde rectam definitionē aliarum virtutum & recta propria obiecta eadem.
 iudiciū rectum duas virtutes requirit, & quae iudicium praefert, & quae potentiam iudicantis disponat ad iudicij rectitudinem. pag. 228
 iudicium particulare studiosi in reliquis virtutibus solum requiritur, in materia autē iustitiae necessarium est etiam superioris. pag. 229
 iudicium, vt rectum sit, tria exigit nempe vt procedat ex iudicis auctoritate, & ex iustitia affectione & ex prudentia rectitudine. 229.
 iudicij substantiam subuertit quisq; iudicium, si iuri alterius partis quidquam adimat quod alteri tribuat. ead.
 iudicium sine praesidentis auctoritate usurpatum, sine iustitiae substantia, iniuriam, sine prudentia, & iuris ordine suspectum, si vero ex leuitate & non legitima probatione temerarium dicitur. 229
 iudicij singularium conditionum defectus genere suo facit peccatum mortale. eadem.
 iudicium ex malo affectu prolatum est peccatum secundum affectum. ead.
 iudicium temerarium quadrupliciter est asserendum, primo de sua substantia, secundo de causis, tertio ex coniecturis, quarto ex obiecto. 231
 iudicij temerarij quatuor sunt gradus. 231.
 232.
 iudicij temerarij primus gradus est quando animus est peditulus, neutri conditionis partem assensum praebens. 231
 iudicium temerarium idem est quod sine legitima causa inconsulto conceptum. pagina. 233
 iudicij temerarij duo primi gradus, licet a diuo Thom. sub primo comprehendantur, tamen inter se non parum distat interualli. ead.
- Iudicium temerarium vt sit mortale crimen tria exigit, scilicet vt sit certum, vt ex leuioribus colligatur coniecturis, vt sit de re graui. 234
 iudicium certum in speculatiuis, hoc vnum requirit, vt nihil prorsus habeat ambiguitatis admissum, in moralibus autem parū pro nihilo reputatur. ead.
 iudicium temerarium si sit repentinum, mortale non est, sed postquam sedato animo ex deliberatione sententia confirmatur. ead.
 iudicium, quando ex leuitate caussarum fiat mortale, non potest stabiliri certa regula. ead.
 iudicium a culpa excusant illae coniecturae & indicia, quae vtrum prudentem & probum vt sic iudicaret induceret. ead.
 iudicium vtrum veniale an mortale sit, non potest certa determinari regula. 235
 iudicij grauitas ex infamia perpenditur. ead.
 iudiciū de peccato quod non est infame non est mortale. ead.
 iudicium de malo, quod non est peccatum sed naturale, potest esse delictum. ead.
 iudicandum non est secundum legem scriptam quando legi naturae aduersatur. 239
 iudicare propinquius conuenit rationi, & prudentiae, a qua profertur, sed potissimum conuenit iustitiae vnde habet vt sit rectum. 241
 iudicare circa diuina charitati conuenit. pagina. 241
 iudicium nullum sine certitudine esse nisi veniale, exceptionem habet, quando grauisimum malum de honestissima persona suspicatur. 235
 iudicium temerarium non est malum quia prohibetur, sed prohibetur quia malum. pag. 236
 iudicium temerarium est ex his quae sunt contra ius naturae. 235
 iudicium temerarium esto in publicum non prodeat, per se est peccatum mortale. pag. 235
 iudicium de re dubij ferendum non est, sed dubium in meliorem partem interpretandum. 236
 iudicium usurpatum non solum peruersum est verum & nullum. 242
 iudicialia praeccepta, partim cum moralibus, partim cum ceremonialibus conueniunt. 155.
 iulius Caesar per iniuriam obtinuit dominatum.

Rerum & Sententiarum.

tum.	313	Iuramentum non est necessarium ad ea que sunt necessaria, peique rationem inue-
Iuramenti obligatio differt à voti vinculo. pa-	643	ganda.
Iuramentum de re profusa vana, non inducit obligationem.	644	Iuramenta sua reddere altissimo quomodo intelliguntur.
Non omne iuramentum assertorium licet sit vanum atque illicitum, est peccatum mortale.	782	Iuramentum aliud simplex, aliud execratorium ead.
Iuramentum ab eo petere quem nescis falsum iuraturum, nullum est peccatum.	789	Iuramentum esse à malo ex sententia Diui Augustini quomodo sit intelligendum.
Ab eo autem quem scis mendaciter iuratum, peccatum est mortale.	ead.	Iuramentum falsum, illicitum & temerarium in quo differunt.
Iudici vero nullum est peccatum.	ead.	In iuramento tres comites nempe veritas, iustitia & iudicium quomodo intelligantur necessaria.
Iuramenta libera, id est, que extra iudicium fiunt, per quam rarissime excusari possunt à culpa.	786	Iuramentum est actus religionis seu patrie.
Iuramentum dupliciter intelligitur habere de teriorem exitum.	733	Iuramentum omni iure religio censetur.
Iuramentum promissorium simulatorijs verbis conceptum animo non implendi, nec se obligandi, an sit mortale.	765	Iuramentum non est per se appetendum eadem.
Iuramentum triplici ex causa existimandum est.	758	Iuramenti vsus neutiquam in statu innocentia fuisse.
Iuramentum coactum frangere mortale est.	759	Qui bene iurat bene credit, quam blasphemie solea interpretari.
Iuramentum licet ab idololatria per suos deos exigere, secundum August.	779	Iuramentum quando habeat vim obligandi.
Vnde fit consequens quod etiam idololatria & gentilis teneatur iuramentum suum seruare.	780	In omni iuramento assertorio due in sunt veritatis rationes.
Iuramenta Hispanorum.	781	Iuramentum incautum sit tribus modis.
Iuramenta triplici ex capite variantur.	747.	In iuramento promissorio tria extere sunt consideranda scilicet promissio, iuramentum, & executio.
Iuramentum apud Romanos tanta habitum fuit sanctitate, vt non nisi ingenuis & nobilitate insignibus deferretur.	772	Iuramentum ratione grauitatis materia ali- quando grauius est frangere quam votum.
Iuramentum per falsos deos an mereatur nomen periurij.	775	Iuramentum licet sit obligatorium, potest tamen eius obligatio per dispensationem extingui.
Iuramentum duplici modo alterius nomine prestari potest.	778	Iurabis per nomen Dei tui quomodo sit intelligendum.
Iuramentum secundum se licitum est & honestum.	759	Iurare turpius est Christianis, quam antiquis.
Iuramentum & votum dupliciter differunt.	768	Iurare per creaturas in Deum relatas licitum est.
Iuramenta possint ab homine relaxari. ead. &	769	Iurare quibus modis contingit.
In iuramentis non licet dispensare absque legitima causa.	770	Iurare aliquando est preceptum.
Sed quid si Papa sine causa valida dispenset an teneat dispensatio? minime.	771	Sed quale preceptum? naturale & diuinum, perinde ac mandata decalogi.
Iuramenti definitio.	735	Ego autem dico vobis non iurare omnino.
Iuramentum aliud assertorium, aliud vero promissorium.	736	Matt. 5. quomodo sit intelligendum.
		Iurare per creaturas exhibendo illi reuerentiam Deo debitam, est idololatrie impietas.

Index Alphabeticus.

Iurare per creaturas catholice dupliciter con-	Ius dupliciter accipitur.	191
tingit.	Ius est obiectum iustitiæ.	192
Iurare per capillum, & per caput Dei blasphem-	Ius aliud naturale, & aliud scriptum.	194
ia est.	Ius primum omnium diuiditur in naturale,	
Iurare per Deum grauius est, quam per euan-	& positium.	ead.
gelia.	Ius omne naturale est diuinum.	196
Iurare quæ personæ non possint.	Ius gentium, & a naturali distinguitur, & sub	
Iurare non licebat Romanis, per Herculem	positiuo continetur.	196 & 197
sub tecto, sed sub dio quasi in Iouis præ-	Ius gentium, & ciuile, trifariam distingua-	
sentia.	tur.	ead.
Iurare per falsos deos magis impium est quã	Ius omne quo ciuitas vitur, vocatur ab Ari-	
peicere.	stotius politicum.	198
Iurare in sanctis solenniter, nisi a ieiunis fiat,	Ius paternum quod ad naturale, semper ma-	
non reputatur honestum.	net inter parentes, & filios emancipatos,	
Iurare non decet personas egregiæ dignita-	sed quo ad ciuilia ius simpliciter, & iustū,	
tis.	est inter illos.	200 201
Iurandi hodiernus abusus.	iurigentium aliquando est licita dispensa-	
Iurandi ratio efflagitatur, vt certo ordine, & for-	tio, & aliquando non.	198
ma fiat.	iure naturæ homines esse seruos, quomodo	
Iurans si non habeat iurandi animum, an te-	sit intelligendum.	199
neatur illud implere.	iuris ignorantia non tollit omnino culpam,	
Iuramentum ducendi vxorem licitum est, nõ	neque omnis ignorantia facti.	204
tamen seruandum, dum maius bonum im-	iurisconsulto præferendus est Theologus ad	
pedit.	episcopale munus cæteris paribus.	262
Iurare legitime officium virtutis est.	Ius in liberos non dicitur dominum.	286
Iurare prohibuit Christus, non solum per	Ius humanum, duplex, ius ciuile, & ius gen-	
creaturas, sed per Deum.	tium.	292
Iurandi officium non est per seipsum virtus,	Ius naturæ, & ius gentium penes quid discrimi-	
nisi cum suis comitibus.	minentur.	304
Iurare in statu innocentia, nulla fuisse vir-	Ius gentium, & ius ciuile, quo pacto differ-	
tus.	rant.	ead.
Iuramentum nobis Dei beneficio concessum	Ius legitimum Christiani imperij, quod sit	
est natura lapsa ad fidem nostram robo-	pag.	313
randa.	Ius gentium multorum, nequisit disperiri	
Iuramentum a iure dicitur.	dominia, sed semper remanent commu-	
Iuramentum præmissio iniuria fit Deo, si aliud	nia iure nature.	305
testimonium exquiratur.	Ius gentium propriè dominia diuisa sunt, vt	
Iuramenti tres comites.	meum, & tuum audiretur in orbe.	293
Iuramentum de re iniusta implere peccatum	Ius gentium constituta est successio hæredi-	
est.	taria filiorum in bona paterna.	305
Iurare aliquod patrare peccatum mortale,	Ius primogeniture quare masculina sere trã-	
quãuis non perpetretur, est mortale.	funditur, vjde Maioratus.	
pag.	Ius patronatus vendere est simonia.	869
Iurare aliquod facere peccatum veniale, et-	Ius vsusque iuris, non sunt idem.	839
iam si non impleatur, peccatum est venia-	Iustitia originalis.	406
le.	Iustitia dupliciter sumitur.	191
Iurandi frequentia præsentissimum habet pe-	Iustitia in tribus differa reliquis virtutibus.	
riculum peierandi.	pag.	194
Iurare falsum etiã in re minima, peccatum	Iustitiæ reuerentia, reperiri potest vbi adest	
est mortale.	mala intentio, & finis prauus. reliquarum	
Iurisdictiones ciuiles frequentius seculari-	vero virtutum reuerentia, non manet vbi	
bus, quam Ecclesiasticis committendæ	deest aliqua circũstantia.	193
sunt.	Iustitiæ definitio, quæ a iurisperitis assigna-	
	tur.	ead.

Rerum & Sententiarum.

jur bona est, si sane intelligatur.	201	rationis practicae per modum habitus in-	
Iustitia duplex in facta & acquisita.	129	hærens.	6
Iustitia aliter paruulis, aliter adultis infunditur.	150	Lex omnis quo solida sit & firma in commu-	7
In iustitia distributiva nulla est reparationis forma.	251	ne bonum debet subditos promouere.	7
Iustitiæ commutatiuæ non semper fit iusta reparatione, ubi offensor idem præcisè perperitur quod aliter ab illo perpeffus fuerat. eadem		Leges condere reipublicæ est, aut eius vicem gerentis.	8
Iustitia distributiva non attendit quid ciues contulerit.	252	Leges sapientum iudicio ex visceribus naturalis iuris eliciuntur, ceterum firmitatem non ab eis, sed ab his qui iurisdictione pol- lent fortuantur.	9
Iustitia commutatiua non proprie est in Deo eadem		Lex bifariam est in homine.	9
Iustitia distributiva non id tribuit quod debetur, vt antea proprie a ciue possessum, sed quod est totius reipublicæ, cuius ciues sunt partes.	247	Lex vim habet coercitiuam.	9 10
Iustitia commutatiua debitum inde fugit, quod res fuit possessio alterius. ead.		Lex ante promulgationem nullum habet vigorem.	10
In iustitia tam distributiva quam commutatiua qualitas personæ attenditur, sed diuersimode. ead.		Et quando censenda sit magis promulgata. et Lex post idoneam promulgationem obligat vniuersos tamen circa culpam ignorantes excusantur contra Panormitanum, & alios eadem	10
L		Legis definitio è iure ciuili deprompto explicatur.	12
L Abor manuum ad quatuor est vilis. pagina	714	Leges Romanorum Imperatorum post duos menses valere incipiunt in reipublica, vt iure ciuili sancitum est.	10
Laiicus non potest præscribere ius exigendi decimas.	331	Leges pontificie irritationis ab articulo promulgationis robur habent, nisi contractus irritati per eas essent tales, quod cederent in iniuriam tertij.	11
Lanarum mercatus qui anticipata sit solutione, aliquando licitus est, etiam si ea ratione laque vilis emanatur quam si solutio non anticiparetur. vide Emerc.	583.	Leges, priuilegiorum reuocatione, nulla vi pollent quo ad fuerint promulgatae, non solum in prouincia, sed etiam in diocesi.	11. & 12
Lamechreus homicidij, quia non sufficientem adhibuerit diligentiam.	422	Legis effectus est, reddere homines studiosos, & bonos.	13
Laruarum maleficia vnde fluxerint.	796	Legis actus quatuor.	14
Latheranense concilium non est in omnibus receptum.	560	Lex nonnulla permittit mala ad obuiandum grauioribus incommodis.	ead.
Latiocinia olim apud Germanos nullam habuere infamiam.	15	Legis species quatuor, & earum inter se differentia.	6 & 19
Latronem occidere ob defensionem bonorum temporalium iustum est.	417	Lex fomitis non est proprie lex, sed per metaphoram.	19
Latrones publici capite plectuntur.	441	Lex tam diuina quam humana duplicè vim habet in translatione dominiorum.	3 16
Legalium obseruatio quando post Christi passionem fuerit licita.	163. & 67	Lex potest & voluntatem domini cohibere, & ipsum inuitum suorum dominio priuare.	ead.
Legalia obseruando quomodo Petrus fuerit reprehensibilis & peccauerit.	166	Lex non ob quamlibet causam, etiam iustam mutanda est, sed cum fuerit tanta vt detrimentum quod ex legis mutatione sua pte natura accedit, abuade compensetur.	71
Laudabile & honorabile in quo differat.	279	Lex non est idem quod ars boni & æqui.	197
Legis multiplex definitio.	3	Legi omnes subiiciuntur, etiam princeps ipse quantum	
Lex à legendo vel a re eligendo dicta.	ead.		
Estque æquitas iniquitasque regula.	4		
Lex est vniuersalis propositio ac dictamen			

Index Alphabeticus

- quantum ad vim directiuam. 65
 Legi non subduntur iusti, quantum ad vim
 coercitiuam similiter neque princeps. ead.
 A lege liber non est iustus, ut Lutherus impie
 dogmatizauit. 67
 Lex communi bono officit nullam habet o-
 bligandi vim. 68
 Legem in particulari deficere, non est ido-
 nea ratio, ut quis ei possit contra venire, be-
 ne tamen si cessat in genere, sed neque tunc
 perdit ligandi, quo ad princeps aut consue-
 tudo eam abolet. ead.
 Legis prauaricator est, qui seruatis in cortice
 eius uerbis mente legis sententiam circun-
 uenit. ead.
 Lex tora absque gratia subsidio speciali im-
 pleri nequit ut longo tempore absque pec-
 cato uiuamus. 124
 Lex aeterna summa ratio in Deo existens. pa-
 gin. 19
 Neque cum diuina conuertitur. ead.
 Lex aeterna solis hominibus post angelos no-
 ta. ead.
 Lex aeterna ratione differt a rationib. rerum
 quas in Deo dicimus. 20. & 21
 Lex omnis ab aeterna deriuatur. ead.
 Lex non dicitur praecise aeterna, quia neque
 habuit principium, neque habitura sit fi-
 nem, sed praeteritum quia est immobilis om-
 nisque variationis experta. ead.
 Lex diuina positua, effectus ac participatio
 legis aeternae. ead.
 Lex fomitis quid sit, & qualiter deriuetur ab
 aeterna. 22
 Leges iniquae non sunt dicendae leges, ac pro-
 inde neque ab aeterna dimanant, nisi quate-
 nus praeseferunt quandam potestatis ima-
 ginem. ead.
 Lex permissiua etiam ab aeterna lege ortum
 ducit illa scilicet quae malum impunè per-
 mittere. ead.
 Legi aeternae necessaria cuncta creata praeter
 Deum sub sunt, sol. 22. non autem diuinae
 persona. 22. & 23
 Legi aeternae uniuersae actiones humanae sub-
 iiciuntur. 23
 Lex aeterna brutis & insensibilibus rebus pro-
 mulgatur per sigillationem instinctuum,
 & uirtutum adiuuatum, qui tamen instin-
 ctus non habet proprie rationem legis pa-
 gina. 23
 Legi Dei aeternae, monita & casualia & id ge-
 nus reliqua, subduntur. 24
- Quo sensu Paulus dixerit eos qui spiritu Dei
 aguntur non esse sub lege. ead.
 Sub lege aeterna non solum sunt uiatores, sed
 beati & damnati. ead.
 Lex naturalis in hominum animis insculpta
 est. Quae neque potentia est, neque habitus
 neque passio, neque idem quod synderesis
 25. licet insit per modum habitus. 26
 Lex naturalis una est. 27
 Lex natura quo ad prima principia, non sic
 est mutabilis, ut id quod fuit iuris naturae
 cesset esse talis iuris, bene tamen quantum
 ad conclusiones, tamen id raro eueniat.
 pag. 30
 Lex naturae cuncti mortales tenentur. 31
 pag. 89
 Lex naturae, natiuo instinctu & luce, promul-
 gata est unde fit de primis principijs natu-
 ralibus neminem posse ignorantiam prae-
 xere. 11. & 12
 Lex naturae quantum ad prima principia ne-
 quit prolixius ex animis hominum extirpati
 necus quantum ad conclusiones. 30
 Praeter legem naturae necessarium fuit huma-
 nas condere & hominis naturae congruen-
 tissimum. 33
 Lex naturae maleficorum conscientias exulce-
 rat, quo sensu dixit Augustinus, inordina-
 tum appetitum poenam esse peccati. 34
 Lex naturae dicta barudaeis praeccepta mora-
 lia, fuit tamen opus ea in tabulis legis anti-
 quae describi. 93
 Lex diuina duplex. 79
 Lex alia altior praeter naturalem & humanam
 necessaria fuit, quae diuina positua nun-
 cupatur. ead.
 Lex diuina positua in duas secatur, licet spe-
 cie non distincta. 81
 Legis diuinae posituae, & aeternae differentia.
 pag. 80
 Lex diuina non censetur promulgata, cum eam
 Deus alicui reuelat, sed cum ille solenniter
 eam euulgat. 72
 Lex diuina de uniuersarum uirtutum operi-
 bus ex aequo praeccepta ponit. 101
 Lex uetus per legem Christi cessauit 159.
 non modo quantum ad legalia, & ceremoni-
 alia, uerum si vim eius obligatoriam spe-
 ctes, tota tunc temporis antiquata fuit.
 eadem
 Lex uetus tempore passionis cessauit, & tunc
 noua cepit. 157. 159
 Lex uetus tot uirtutes instituit, quod Chri-
 stus

Rerum & Sententiarum.

stus expressit in lege noua.	101	est exoculanda.	178
Lex vetus non conferebat gratiam.	94	Lex Euangelica neque prorsus est alia à veteri, neque omnino eadem, sed sic ab illa distans, vt perfectum ab imperfecto.	179
Legis antiquæ custodes per fidem Christi præmia consequerentur æterna, transgressoresque per perpetuis affliciebantur supplicijs.	98	Lex vetus lex timoris erat, noua vero amoris & charitatis.	180
Legis veteris & nouæ supplicia, discriminantur.	ead.	Lex antiqua quare dicitur testamentum vetus & lex euangelica testamentum nouum.	181 & 182
Lex vetus sancta, iusta, atque bona fuit.	pag. 82	Lex vetus quare dicebatur lex factorum noua vero dicitur lex fidei.	180
Legis veteris auctor Deus.	84	Lex nostra fuit antiquæ complementum, quantum ad finem, & quantum ad præcepta.	181
Legis veteris & nouæ discrimen.	87	Lex nostra continebatur in veteri, non quidem acta, sed virtute.	ead.
Lex cum dabatur Moyfi queritur num Deus, angelusque loqueretur ei.	84	Lex repudij non præcipiebat vxorem repudiare, sed id permittebat, idque noua correxit, vt non haberet locum nisi quo ad thorum.	181
Lex vetus soli populo Israel data est.	86	Lex antiqua grauior erat quam noua si difficultas parte obiecti perpendatur.	182
Legis antiquæ præceptorum distinctio.	pag. 88	Lex euangelica præter naturæ legem non nisi sacramenta imperauit.	ead.
Lege veteri currente gentiles, sine ipsa, sicuti ante ipsam potuerunt salutem obtinere.	pag. 90	Lex nostra quodammodo grauior est veteri, si difficultatem ex modo agendi existimes, illis tamen præcipue qui non sunt virtutum habitibus imbuti.	ead.
Lex vetus eo quod ad plura obligaret, non fecit Iudæorum deteriorem conditionem, quam gentium.	ead.	Lex Christi quo tempore cæperit obligare.	pag. 12
Lex vetus data est sub initium quartæ ætatis, quæ tribus ætatibus permansit in mundo.	pag. 91	Lex Christi tria tantum continet, moralia scilicet præcepta, sacramenta, & consilia.	pag. 183
Legis antiquæ tria præcepta necessaria.	93. 94. 95. & 96	Lex euangelica à veteri duodecim differentijs distat.	ead.
Legis veteris nomina omnia reducuntur ad tria.	92	Lex Euangelica in operibus exterioribus seu fundamenta iecit septem sacramenta.	184
Lex scripta sicut nihil roboris iuri naturali præstat, sic neque robur eius quoquo pacto minuit.	241	Legis Euangelicæ maiestatem non decuit vt aliæ ceremoniæ per ipsam instituerentur, quam quæ administrandis sacramentis essent necessarie.	185
Legis scriptæ vigor non exigit melius id esse quod discernit, quam contrarium.	ead.	Lex Euangelica appellatur à Iacobo lex perfecta libertatis propter trinam rationem.	pag. 185
Lex quamuis iuste sit posita, si tamen in euentibus particularibus est contra ius naturæ, licet contra illam facere.	ead.	Lex Euangelica vniuersis humanos mores in tus & in cute perfectissime informat.	187
Lex noua in cordibus insculpta est, & hoc à veteri quæ in tabulis scripta erat differt.	pag. 174	Lex Euangelica miro ordine procedit ad institutionem hominum circa actus interiores & exteriores.	ead.
Lex Christi leuis ac dulcis.	183	Lex Euangelica iudicialia præcepta aliqua correxit, ceremonialia vero minime, sed ablegauit.	ead.
Legem nouam ab initio mundi dari non docuit.	176	Lex noua non modo naturalia cõsilia explicauit, sed etiam reuoluentia recentior adhibuit.	ead.
Lex Euangelica vsque ad finem mundi persistet.	177		
Legis nouæ status nihil vetat quom inus mutetur perinde atque status legis veteris.	pag. 178		
Legis nouæ status & si lator potentiorque expectetur, nullus tamen futurus est, vbi gratia copiosior sit quam hætenus præcessit.	178		
Lex Christi ante finem mundi ab omnibus			

Index Alphabeticus

Leges quatuor distinctae apud Paulum .	6	tudinem contra eam fore valituram, nulla consuetudine abrogaretur.	74
Lex humana non ea viget certitudine, quae conclusiones speculatiuae.	33	Quandiu legis ratio durat nequit consuetudo contra praeualere.	74
Legem saluus est quam hominem dominari, idque rationibus egregijs suadetur.	34	Super lege humana ille cui regimen incumbit, potestatem habet dispensandi.	76
Lex omnis humanitas posita, si sit recta, a lege naturae deriuatur.	ead.	Lex canonica & Ecclesiastica obligat sub reatu mortalis noxae, quae assertio fidei contra aliquos heresiarchas, satis roboratur, de ciuili autem lege non est par fidei certitudo.	49
Legum multitudo vitiosa.	40	Lex Ecclesiastica pariter & ciuilibus homines deuincit, & non tantum quatenus diuinae interpretes, vt commentu legis aut iniuria fidei interueniente.	4
Lex plana esse, & obscuritate vacare debet, ne mulcipulae morae caperet ignorantes.	39	In legibus quae Ecclesiae quam maxime referunt. Papa nec concilium dispensare possunt, sic vt eas protinus mutent.	71-72
Lex & consuetudo vt differant.	ead.	Leges ciuiles quid de filijs clericorum & religiosorum statuunt, 318. & de filijs nothis secularium.	ibid.
Lex quare assimilatur regulae Les bige.	ead.	Leges non prohibent dominij translationem in ludis 321. vide, Ludus.	338
Lex debet in communis constitui.	42	Legum obligatio omnis auctore Deo est.	338
Lex humanae quadruplex diuisio.	40	Leges vestigalium obligant in conscientia.	pag. 367
Lex non respicit ea quae raro, sed quae frequenter eueniunt.	ead.	Leges penales omnes ad culpam obligant, nisi contrarium expresserint, siue mixtae sint, siue mere penales contra Henricum.	51
Lex humana ea praesertim scelera animaduertit, quae rei publicae tranquillitati sunt aduersa.	41	Leges penales veteris legis contra fures ac mechos Exo. 21 & Leuit. 24. ad culpam obligant, similiter, & nunc canonicae.	52
Lex humana omnis virtutis actus praecipit, tamen non singulos.	ead.	Leges penales ob id quod dicant ipso facto, vel ipso iure, aut quid simile non obligant ad poenam ante sententiam a iudice latam sic vt teneatur reus illam offerre.	55
Lex non praecipit habitum, sed actum.	pag. 13	Lex quando ipso facto poenam decernit non opus est sententia, quae feratur super poenam, sed super crimen.	57
Lex humana dissimiliter se habet circa praecipitum virtutum, & prohibitionem vitiorum.	ead.	Leges penales collegiorum obligant ante condemnationem ad poenam, si eorum instituto sub hac forma tales leges sanxit.	pag. 63
Lex humana siue ciuilibus sit, siue canonica, si modo sit iusta, vi pollet ligandi subditorum conscientias.	ead.	Leges penales Salmantinae academiae in praesentatores & ambitores latae, non ligant ante condemnationem. nisi dum iuridice interrogatus quis inique veritatem denegat.	64
Legis iniustitia ex omnibus suis causis perpendenda.	ead.	Leges praescriptionis non sunt mere penales.	64
Lex humana iniusta non obligat in conscientia.	20		
Licet leges quae humano tantum bono aduersantur, non obligent in conscientia, aliquando tamen illis parendum est ratione vitandi scandali, secus si bono repugnant diuino.	ead.		
Lex humana ad suam custodiam astringere valet, etiam cum proprijs capitis detrimento.	48		
Legem humanam mutari quandoque licitum est.	69		
Leges humanae de solis iniustitiae actibus primaria intentione praecipunt, de reliquis vero virtutibus non, nisi quatenus ad iniustitiam referuntur.	102		
Legis humanae restitudo non est ad modum naturalis rectitudinis in quantitatibus corporeis reperta.	72		
Legum artiumque discrimen quantum ad variationem.	ead.		
Lex si decerneret nullam in futurum consue-			

Rerum & Sententiarum.

- Lex est iniquissima quæ præcipit ut condem-
natus ad penam corporalem illam ipse
exequatur. 451. 453
- Libertas per obligationem voti non minui-
tur. 656
- Libertas Christiana in quo consistit. 719
- Litanæ quæ in protestis diebus officio no-
sturno adhibentur nec ex consuetudine
uim habent præcepti. 489
- Loth filias offerendo rem turpem fecit, ac
proinde peccauit, nisi forte ignorantia ex-
cusetur. 556
- Loth non deliquit peccato incestus, quia e-
brius erat. 420
- Lucretia deliquit se occidendo. 407
- Lucri cupiditas si citra dolum fraudemve se
contineat non est mortalis. 322
- Lucrum cessans quid sit, & quomodo dicatur
cessare. 541
- Lucrum cessans quando mutatore inuito
cessat, absque periculo usuræ exigitur, pa-
gina. 540. 541
- Lucrum cessans iuste petit qui mutare cogi-
tur. ead.
- Lucrum cessans, post præfixum diem solutio-
nis pecuniæ mutuatae, iuste a principio in
pactum ducitur. 543
- Lucrum cessans cur liceat exigere. 565
- Lucri cessantis optima disputatio, an videli-
cet possit qui non coactus mutuat illum a
principio in pactum ducere 542. quod fieri
posse non est omnino improbabile. pag.
544. 579
- Ludus in genere rem de se iure naturæ licitâ
sonat, immo virtus esse potest. 320
- Ludus sicut ex multis accidentibus honesta-
tur, sic & ex plurimis vitatur. 321
- Ludo acquisita in dominium lucrantis tran-
seunt. 321
- Ludens absente pecunia fide impignorata re-
nearum eam soluere 324
- Ludo perdens amplam pecuniam an possit
latenter ab illo suffurari illam. ead.
- Ludere secundum ius naturæ neque mortale
est, neque vlla inde nascitur restitutio. p. g.
322
- Ludere alea reliquisque ludibus lege inhibi-
tis, neq. contraria consuetudine subrogatio
peccatum est. 321
- Clericis præcipue sacerdotibus ac maxime
episcopis contra vetitum ludere, vix citra
mortale contingit. 324
- Lutherus vota perniciosâ esse assuevit, 663
- Lutheri dogma quod in hac vita impleri ne-
quit dilectionis mandatum. 710
- Lutherus debachatur contra obedientiam
monachalem. 719

M

- Magistratus instituti sunt propter popu-
li necessitatem. 271
- Magi qualiter per demonum operationem
rebus naturalibus videntur. 795
- Magi primum dicti sapientes cur infames ef-
se ceperunt. 795
- Magorum uaria nomina. 798
- Magorum omnia genera trino iure condem-
nata sunt. 799
- Mandata diuina quonam modo institutio-
nes appellantur. 103. & 104
- Maioratum institutionis causa redditur pa-
gina. 170. & 304
- Male acquisita in duplici differentia. 338
- Maledicere quid sit, & quotupliciter contin-
gat. 517
- Maledicere sub forma enuntiationis ad con-
tumeliam, aut ad detractionem, aut ad ir-
risionem pertinet. ead.
- Maledicere alijs si nullum sit intus malum de-
siderium, non est peccatum mortale. ead.
- Maledicere rebus irrationalibus in ordine ad
hominem contingit. 510
- Maledicere rebus irrationalibus & demoni-
bus quatenus creaturæ Dei sunt, blasphem-
ia est. ead.
- Maledicere tempestates, æruginem, locustas,
aliaque in genus portenta, quousque li-
ceat. ead.
- Maledictio proprie, vulgo mali imprecatio
est. 518
- Maledictionis culpa ex animi proposito iudi-
canda est. 518
- Maledictio per se proprie in solam potest cõ-
ijci rationalem, aut intellectualem creatu-
ram. 519
- Maledictio quæ intentione mali fit, secundum
genus suum peccatum est mortale. 521
- Maledictionis sub forma imprecandi, & im-
perandi discrimen est. 518
- Maledictione reliqua verborum peccata sũt
grauiora. 513
- Malefactores occidere iustum est. 396
- Malefactores occidere non expedit quando
sine proborũ periculo id effici nequit. 397
- Malefactores cui liceat occidere. 400

Mani-

Index Alphabeticus

- Manichæorum extremus furor de animantibus non occidendis. 394
 Manichæi asserabant nullatenus esse licitum iurare. 719
 Manichæi duo principia ponebant bonum, & malum. 744
 Manichæi asserabant animalium animas mēbra esse Dei. 394
 Manichæi, cucurbitarum homicidæ appellatur ab Augustino. 496
 Manicheorum hæresis repudiantium veterem legem tanquam a principe tenebrarum conditam. 84
 Maritus quando vxorem occidere licite potest. 402
 Matrimonium ratum non consummatum neuiquam est per Papam dispensabile neque qui contrarium sentit audiendus est. pag. 673
 Pro matrimonio illicitum est pecuniam recipere. 859
 Matrimonium ex diametro cum religione pugnat. 716
 Matrimonium quandiu consummatum non est, licitum est inde ad meliorem frugem conscendere, consummata vero copula nequaquam quia irrogaretur iniuria proli. 673.
 Medici prudentia inutilis nisi artis adminiculo directa. 35
 Membrum ex voluntate aegroci abscondi potest quod corruptioni corporis nocet. Non tamen ad id potest auctoritati reipublicæ cogi secus de prælato. 423
 Membrum proprium abscondere sibiipsum potest iuste qui aliter mortem euadere nequit. ead.
 Mendacium non omne in iudicio est peccatum mortale. 465
 Mentiri in iudicio uiolando iustitiam etiam citra iusurandum genere suo est mortale. pag. 487
 Mendacitas in sacris literis commendatur. pagina. 711
 Quamuis mendacitas omnimoda secundum se præferenda sit potest tamen ratione finis circumstantiarum conducentior esse in communi possessio. 712
 Mendicantes religiosi nequeunt quidquam præscribere. 332
 Mensura aliquando citra iustitiam a priuato minuitur. 577
 Mercator sub vfuris mutuum recipiens, ad exercendum mercaturam mortaliter non peccat. 555
 Mercatorum insignis fraudulentia in mutuo. 535
 Mercatorum praxis in cambijs. 616
 Mercenarius qui ex decimatis mercedem recipit nullam inde aliam decimam debet. pagina 839
 Meretrici accipere licet pretium suæ turpitudinis. 37r
 Metus qui ab alio inicitur voti obligationem potest impedire, non idem intrinsece ortus. 655
 Metus cadens in virum constantem, is est quem viri cōstantia sine viuiperio secum patitur. 656
 Metus cadens in uirum constantem ex triplici capite expendi potest. ead.
 Minister sacramentorum sanctitate quam alijs præstat pollere debet, secus in iudice. pag. 230
 Ministri usurariorum qualiter ad restitutionem teneantur. 552
 In ministro ecclesiæ præter motum compositionem requiritur factorum scientia, prudentia, solertia, & reliquæ uirtutes ad gubernandum. 257
 Ministeria ecclesiastica cuius arbitrio dispensanda sunt. 90
 Minus malū quomodo liceat consulere. 468
 Illud tamen facere nunquam licet. 582
 In missa cur fiat sanctorum memoria. 804
 Missa ualor quantus sit. 812
 Missa pro pluribus oblata non singulis tantū prodest ac si pro uno offeratur. ead.
 Neque quantum ad satisfactionem 814
 Pro vna missa duæ possunt pitantia recipi. pag. 822
 Qui missæ interfunt & qui elemosynas pro eis pendunt offerentes sunt. 820
 Pro missæ sacrificio licet sit simoniacum aliquid recipere, tamen de elemosyna quantitate ad sustentationem pacisci licitum est. 858
 Missam celebrare ante officium nocturnum non est mortale peccatum. 990
 Missam celebrare ante Psalmos nocturnos, & etiam post missam alias horas non soluere legitima excusatione persoluendi officium diuinum interueniente licitum est. eadem.
 Missam aurora, uel reliquis ante primam in conuento dicturus melius faceret si post missam

Rerum & Sententiarum.

missam interesset choro ad primam quam illam ante missam soluere.	991	Mulier, nupta, sicut & virgo potest pretium suscipere.	370
Miracula faciendi facultas hodie non perinde in ecclesia est atque olim in Apostolis, pag.	900	Mulier maritata teneaturne pretium sui corporis viro reddere ostenditur.	370
Moderamen inculpatæ tutelæ quam diligentiam requirat.	415	Mulier extorquens superfluum per dolum, vel fraudem, tenetur illud restituere. pag. ead.	
Moyfes videritne, vt Paulus in raptus faciem Dei, sub iudice est.	86	Mundus propter hominem creatus, homo autem, vt mundi dominus.	921
Moyfes potuit Ægyptium, quem flagranti delicto occupauit, per modum defensionis occidere: si autem id in vindictam fecit à culpa non excusatur, nisi diuina reuelatione fecisse dicatur.	242	Mundus fuit sub lege scripta tribus ætatibus. pag.	91
Monachi perfectio, est propriæ salutis studere. pag.	919	Mutilare aliquod membrum publica Potestas potest, quando expedierit reipublicæ. pag.	423
Monachis non congruit sacerdotia annecti cum animarum cura.	841	Mutilatio licita est propter corporalem salutem homicidium vero nunquam.	424
Monachorum quadrifida opera.	977	Mutilati & trunci penam vide, Irregularitas.	
Monachi, quibus est iniuncta animarum curia ius habent decimas recipiendi, non autem illa ratione obligationem soluendi. pag.	843	Mutuum in solis rebus vsu consumptibilibus locum habet.	525
Monachi non professi non tenentur ad officium diuinum contra Paludanum. pagina	984	Mutuum recipere sub vsuris à non parato non licet. pag. 553. 554. 555. vide Vsurarius.	
Monachus summam esse libertatem ostenditur.	316	In mutuo pretium rei mutuatæ non attenditur, plus minusve tempore solutionis valeat, quod mutuatur, sed eadem mensura quæ datur reddenda est.	536
Monasterium etiam si sit pingue, non est simoniacum à sanctimoniali eugere pecuniam ad sustentationem, habet tamen speciem mali.	864	In mutuo iuste pena imponitur, si statò die non solvatur, immo & de lucro cessante post præfixum diem iuste à principio paciscitur.	541
Monasterijs non congruit annecti sacerdotia cum animarum cura.	841	Mutuatarius dominium suæ pecuniæ in feneratorum non transfert. 545. cætera vide Vsuræ.	
Monopoliorum iniquitas.	569	N	
Mons pietatis quid sit. 557. & quibus modis congerim potest, & eiusdem montis leges & capitula.	ead.	Naturalium rerum virtutes, admirabiles.	794
Mons pietatis vsuram sapit.	558. 559. 560	Natura per rectum eduliorum ac venereorum vsum sustentatur.	29
Moralium præceptorum ordo triplex. pagina	127	Natura in homine duplex.	30
Moralia per se præcepta, neque in lege veteri poterant, neque modo possunt in nobis efficere iustitiam. 131. Sed per gratiæ auxilium.	132	Naturæ ius immutabile.	32
Morte nemo plecti debet, nisi ob graue peccatum mortale.	15	Necessarium dupliciter vsurpatur.	37
Moriendum potius, quam peccandum.	50	Necessitas naturalis neque laude digna est, neque præmio.	663
Mos trifariam accipitur.	73	Necessitas voluntariæ obligationis meritum auget.	ead & 667
Mos, vt legis auctoritate polleat longeuus esse debet.	74	Necessitas coactionis meritum & laudem ac vituperium tollit, at necessitas præcepti rationem virtutis non excludit, quamuis meritum supererogationis respuas.	205
Mulier non meretricia, sed maiori veterundia sui copiam faciens potest recipere pretium.	370	Necessitas grauis quæ sit.	490
		Necessitatis alius ratio est, cui succurrere tenemur, quando illam quis patitur, propter iniuriam,	

Index Alphabeticus

- iuriam, aut casualem; eadem quam si pro-
 pter inopiam. 482
 Qui necessitatem euidentem & urgentem pa-
 titur, potest clam subripere, siue palam, ea
 quibus indiget. 441
 Neque illud est furtum. ead.
 Necessitas extrema quae dicatur. 452
 Necessitas extrema non censetur, si puella in
 periculo versetur amittendi pudoris, ob
 victus inopiam. ead.
 Necessitate extrema laboranti subuenire non
 est obligatio propriae iustitiae, sed miseri-
 cor diae. ead.
 In extrema necessitate cuique pari iure licet
 alienum rapere, ut indigenti succurrat. pa-
 gina ead.
 Negotiatio duplex. 564
 Negotio simpliciter est necessaria reipub-
 licae ead.
 Negotiationis causa licitum est merces ca-
 rius vendere, quam emptae sunt. ead.
 Negotiatoria ars tum ex multis circumstantiis
 fit illicita, tum in multis versatur periculis.
 pag. 566
 Negotiatores fallaciter in nundinis in prin-
 cipio carius vendunt quam in fine. 569
 Negotiatores inextinguibilem sitim habent
 lucrandi similes enim sunt aleatoribus. pa-
 gina 566
 Negotium est otio contrarium: & pro quo
 negotium sumatur. 564
 Numisma, seu numus est norma, seu vas ac fi-
 deiussor reipublicae. 563
 Numisma duobus modis consideratur. 607
 Numus idem est, quod lex, norma & regula.
 251
 Numi valor non prorsus ex natura rei aesti-
 mandus est, siue aurum vel argentum, sed
 statuto, aut signo reipublicae aut principis.
 ead.
 Numorum aestimatio non debet augeri sine
 magna necessitate. ead.
 Numularia ars vnde primum ortum duxe-
 rit. 612
 Nuptias sacerdotibus licere, omnium primus
 docuit Iovinianus. 721
 Nobiles hodierni temporis quam perniciose
 abutantur in vindicandis iniurijs. 400
- O
- Obedientiae tria obstantia impediunt. 913
 Oblationes quando censentur in praecipio.
- esse. 821
 Oblationis verbum quid comprehendat. pag.
 76
 Oblationum dispensatio ad sacerdotes perti-
 net. 75
 Oblatio de his quae iniuste acquiruntur, aut
 possidentur, illicita est. 77
 Oblatio de re quacunque iuste possessa, iuste
 fieri potest quantum ex natura rei. 825
 Oblationes nonnunquam potius debent ex-
 pendi in pauperum egestatem, quam ec-
 clesijs offerri. 826. & 827
 Oblatio importat vltionem exhibitionem. pa-
 gina 820
 Oblationes cedunt sub praecipio ex praecedenti
 conuentione, aut deputatione, aut pro-
 pter ecclesiae necessitatem, aut propter con-
 suetudinem. 821
 Obligatio iuramenti vnius personae non tran-
 sit in aliam. 777
 Obligatio non videtur iuramentum respicere
 assertorium. 751
 Obligatio est naturalis iuramenti effectus, ita
 scilicet illi innatus ut igni natuum est ca-
 lescere. 763
 Occidere qui prohibeantur illo praecipio,
 non occides. 398
 Occidere malefactores licet. 396
 Occidere hominem non est intrinsece ma-
 lum. 399
 Occidere tyrannum quando licet. 400. & 401
 Occidere malefactores non cuius committen-
 dum est a principe. 402
 Occidere uxorem viri, quando sine peccato
 potest. ead.
 Occidere malefactores clericis quare sit pro-
 hibitum & a quo iure. 403
 Occidere seipsum scelus est. 405
 Occidere se, bifariam contingit. 410
 Occidere innocentem, quem constat esse in-
 nocentem semper est flagitium. 411
 Occidere aggressorem, quando est medium
 necessarium ad seruandam propriam vi-
 tam iustum est. 413. & 414
 Occidere ex intentione, id est, praue-
 nendo, nulli licet, praeterquam reipublicae, &
 principi. 414
 Occidere aggressorem, eligendo tanquam
 medium eius mortem honestum est. 413
 Occidere aggressorem tenetur inualis quan-
 do reipublicae valde necessarius est. 416
 Occidere aggressorem, atque illi parcere,
 potest inualis in reliquis casibus. ead.
 Occidere cum, qui fraude & arte perdere me-
 tentur,

Rerum & Sententiarum.

- tentat, non licet, quia esset aggressio ex parte occidentis. 417
 Occidere latronem, ob defensionem bonorum temporalium, licet. ead. explicat ibi Augustinus.
 Occidere aggressorem, ob honoris defensionem licet hominibus alicuius auctoritate, monachis vero & clericis non licet. ead.
 Occidere hominem forte, quando sit peccatum, vide Homicidium casuale.
 Occidere animalia bruta licitum, secundum fidem. 394 & 395
 Occisores tyrannorum laudantur. 401
 Occultatio aliquando non minuit peccatum pag. 431
 Officij publicis praeficiendus, moribus debet ornari probis. 271
 Officia publica si nude & speculativa considerentur vendi possunt licite. 273
 Officia diuina qualiter decantantur in primitiua ecclesia. 974
 Officia publica non habent potestatem vendendi magnates & domini, qui sub ditio- ne sunt regia. 274
 Officia scribarum ab ecclesiasticis praelatis vendi iustum est ac faedissimum. 275
 Oligarchia quid. 42
 Optate licet alteri quod facere non licet. pagina. 519
 Optare possumus mortem alicui, vt nostrae rei publicae mala caueantur, licet nobis constet viam perditionis illum ingressum iri. eadem
 Optare quomodo licet Turcae & alijs hostibus etiam Christianis mala. ead.
 Operam dans rei illi cuius quando debeat cen- seriri irregularis. 421
 Organorum vsus nequitiam est repudian- dus in ecclesia. 981
 Orandi supremus scopus. 993
 Orationis definitio. ead.
 Orationes Christus creditor constitutas ha- buisse quibus utebatur. 92
 Orationis alique erant, constitutae ad oran- dum Deum, tempore Apostolorum, praeter Patrem nostrum, quam solam orationem ad- mittunt haeretici. ead.
 Orationis prima virtus quae sit. 970
 Oratione cessante, ac de medio sublata, bona vita existere potest. 970
 Oratio duplex. ead.
 Ad prolocatis operis ad orandum liceat paci- sci dubium est. 861
 Oratio, Pater noster, fuit nobis à Christo in- stituta, non na praecise vt alias adhibere nefas esset, sed vt exemplar ad quod eccle- sia si videret alias orationes astrueret. pag. 973
 Orandi modus publicus certas personas per- quas periblueretur, exigebat, vt sunt cleri- ci. 970
 Ordo ante vsus rationis susceptus caracte- rem imprimi, atque adeo vere suscipitur. pag. 674
 Ordine sacro initiatus, consensu extorto per- metum cadentem in v. rum constantem te- netur voto castitatis. 675
 Ordines minores non sunt de iure diuino. pag. 850
 Ordinis nomen bifariam est in vsu. 894
 Ordo Apostolorum in tribus consistit. 899
 Ordo quadruplex est in republica. 170

P Actum nullum dici potest contractus stri- cto nomine. 561
 Pactum etiam tacitum vsurari in exte- riorum facere potest. 515
 Papa quod habeat plenariam dispensandi po- testatem quomodo intelligendum sit. pa- gina. 269
 Papa non intendit obligare sua lege nisi à tē- pore promulgationis, nisi aliter expresse- rit. 11
 Papa alterius iudicio se subdere potest iudi- candum etiam in foro exteriori, ad exem- plum Christi. 447
 Papa quaecumque facultatem in seipsum in foro exteriori exercere potest, valet alteri committere. 448
 Papa non potest sibi superiorem, aut aequalē constituere. ead.
 Papa non potest causam depositionis suae alicui committere, etiā cum est suspectus de haeresi. eadem
 Papa solus dispensare potest in panis simo- niaci. 888
 Papam eligi nō posse, nisi è cardinalium gre- mio factum est. 264 & 265
 Papa dispensans in pluralitate beneficiorum sine causa grauiter peccat, & possidens à culpa non liberatur. 269
 Papa qui Petro substitutus, est vniuersalem tenet iurisdictionem. 899
 Papa ingruente necessitate, decimam decima- rum à clerico exigere valet. 843
 Papa simoniam potest contrahere. ead.
 Soto, de Iust. & iure. d. Paroc-

Index Alphabeticus.

- Paroecialis sacerdos potest de licentia episcopi curæ pastorali cedere. 919
 Paroecialibus sacerdotibus non residentibus in suis paroecijs tertia pars fructuum adimenda est. 821
 Paroecijs quotidie celebrare tenentur pro sua paroecia si competentes habent redditus in eadem ecclesia. 822
 Paroecijs possunt ex pitantijs sibi collatis aliquam portiunculam sibi usurpare, immunitasque mercenario porrigere. ead.
 Parvulus & adultus in quo differunt quatum ad iustitiam infusionem. 130
 Pascere gregem quid sit, iuxta Dei sententiam. 923
 Pasce oves meas, quod Petro dictum est, quomodo intelligitur. ead.
 Pascentes greges in pascuis alienis, quando tenentur ad restitutionem. 362
 Pastores quare receperint ab Angelo primū Natiuitatis nuntium. 892
 Pastores paroecialis etiam residere tenentur. pag. 930
 Pastoribus animarum meditatio per quam salubris depingitur. 931
 Pastoris nomē multo rectius ceteris, functionem episcopi exprimit. 892
 Pastoris officium describitur & explicatur. 891. & 923
 Pastoris munus pulchre quinque nominibus designat Ezechiel, iuxta quinque incommoda quibus Christianus grex periclitari solet. 924
 Pastoris boni natura multis nominibus designatur. 925. & 926
 Pastori ecclesiastico licitum est, pro commo- do, vniuersalis ecclesie gregem alteri committere. 932
 Pastor bonus dat animam suam, quo pacto intelligendum. 923
 Paterfamilias obligare potest liberos, quin & uxorem ad mortale, reliquam vero familiam non item. 51
 Paterfamilias nequit veras sancire leges. pagina. 9
 Pater verberare potest filios. 9. & 426. licet eos nimirum deterere non debet. eadem.
 Pater (fieri potest) vt filia & filius matri licite connubio iungantur. 119
 Pater iure naturæ quid possit cum filijs notis. 318
 Patri vulnerare filios non licet. 427. Eosdem tamen etiam clericos verberare potest. eadem.
- Pauperes non acquirunt dominium bonorum quæ carent domino, quoadusque sint tradita illis. 379
 Pauperum sustentationi iure naturæ debentur res quæ reipublicæ redundant. pagina. 441
 Pauperibus grauius egentibus superflua non debentur de giustitia, sed ex misericordia. pag. 442
 Paupertas non est absolutè necessaria ad perfectionis statum, sed est necessaria ad peculiarem statum religiosorum. 946
 Paupertas cur religiosi necessaria. ead.
 Pauperes personari, id est, qui simulata paupertate elemosinas extorquent, ad restitutionem non tenentur. 877
 Peccare alterius vi, quomodo liceat. 554
 Peccare proprie sumptum, in solum Deum contingit. 332
 Peccatum non proinde grauius est, quod plus nocet, nisi cetera sint paria. 343
 Peccata illa censentur in detrimentum reipublicæ, quibus commune bonum impugnantur. 452
 Peccatum veniale, intentio finis ad mortale vsque pertrahere potest non tamen mortale vsque ad veniale extenuare. 499
 peccata quæ intra verba continentur, leuiora ceteris paribus reputantur, quam quæ in facto consistunt. ead.
 peccatum voluntarium debet esse. 419
 peccata quæ non prohibentur in decalogo expressè, maiora sunt aliquando quam quæ prohibentur. 435
 peculiaris acceptio rei communis est. 436
 pecudes nullum ius, neque dominium habent ad pabulum, sed tantum appetitum & potestatem. 289
 pecunia bifariam existimari potest. pag. 542. & 607
 pecuniæ quomodo obediunt omnia. 563
 pecunia quatuor de causis plus potest in vno loco, vel tempore valere, quam in alio. pagina. 613. 614
 pecuniæ restitutio obligat aliquando etiam cum fame detrimento. 352
 pensiones solus Papa constituere potest. pagina. 871
 Fructus omnes pensionis statuere, iniquissimum est. ead.
 pensiones functionibus spiritualibus adiudicari nequaquam redimi pretio possunt, secus vero illæ, quæ sub seculari titulo conceduntur.

Rerum & Sententiarum.

ceduntur.	ead.	Polliceri in genere quidquid aliter petierit, peccatum est genere suo mortale. 777
Pensiones multæ quæ non sunt in usu inique videntur. 872		Pœna cur pravis hominibus necessaria. 17
Perdenti in ludo, datur facultas repetendi intra octo dierum spatium. 323		penitentia non esset virtus, nisi propter necessitatem remittendi peccata. 743
peritiorum series & gradus. 139		pontifex facere potest, ut collatio simoniaca teneat. 890
peritio semper inest falsitas. 773		pontifex summus non habet auctoritatem in leges principum, nisi quatenus pugnaverint contra spirituale bonum 330. vide papa-
peritium omne ex sui ratione, est peccatum mortale. 778		populus iure nature tenetur ministros ecclesie alere, & templum struere. 821
peritiorum species scelestissima est blasphemia, & inter blasphemias illas, quæ est idololatria. 779		Possessio rerum in communi, præterquam vxorum concors era statui innocentium. 202. & 203.
peritij tria exempla ex Augustino. 776		possessor male fidei nunquam præscribit paginam. 331
peritium omne esse peccatum asserit Augustinus. 776		possessor bonæ fidei clapo legitimo tempore optime præscribit. 332
peritium nihil aliud est quam mendacium iuramento firmatum. 774		possessor bonæ fidei quatuor debet habere. ead.
peritium dupliciter dicitur simpliciter, & secundum quid. 785		potestas omnino distinctæ sunt, secularis, & spiritualis. 308
peritua multa sunt, quæ non sunt grauioris culpe quam venialis. 784		potestas ecclesiastica & ciuilibus, in quo differant. 49
propter peritium iure incurritur infamia pag. 787		potestas parentum in filios qualis sit. 426
permutata commodatio quid sit. 562		potestas imperatoria cæterorumq. principum diuina constat sanctione. 308
permutationum forma triplex. 603		potestas spiritualis immediate a Christodmino est instituta. 309
perpetuum dupliciter sumitur. 202		potestas ciuilibus constat naturali iure. eadem potestas ciuilibus non sic pendet a spirituali, ut ab illa instituat, suamque accipiat facultatem. 309
perionæ illustri fat est si quam obtenebrauit alterius famam, pecunia, vel alia ratione compenset. 332		præbendæ quæ sint spirituales, quæ vero non 836. Et an sit contra ius diuinum eas commutare. 850. 851. & 852
personæ in dignitate constitutæ non facile notandæ sunt criminibus. 329		præbendæ, quas præstameras vocant, spirituales sunt & obligant ad persoluendum officium diuinum. 867
petro singulariter dictus est, pascite oues meas, cuius ratio assignatur. 923		præceptionum ac prohibitionum humanarum tres gradus. 43
petrus vere fuit reprehensibilis, & peccauit in obseruatione legalium. 166. non autem peccauit, quia legalia non essent licita. eadem.		præceptum non est, reddere Deo quidquid pro eo facere possumus. 190
pignus in frugiferum colens, an fructus libere percipere possit. 519		præceptum nullum impleri potest peractum nullam libertatem habentem. 128
pignoris fructus computandi sunt in sortem, pag. 538		præceptum dilectionis quando liget. 125
in pignore vero genere pro dote tradito & in fudo contraria est ratio 539. & in vida. ead.		præceptum generale diuinæ dilectionis specialia cuncta continet. 94
plato contendebat omnia esse communia, etiam liberos & vxores. 302		præcepta omnia ad decalogum reducuntur. pag. 104
plato, & Aristoteles, fuerintne ingressi solutis viam, vnde perpendendum est. 89		præcepta primæ & secundæ tabulæ quot sint, d. 2 opinio
platonem in Dei gratiam fuisse receptum verisimile est. ead.		
pollutio per mollicitem fornicatione, & furto grauior est. 434		

Index Alphabeticus.

- opinio est triplex. 106
 Præceptis omnibus, quare non sint sua singularis proposita præmia. 112
 Præceptum tertium inter cætera singulariter commendandum est. ead.
 Præceptum primam decalogi licet negatiui formam præ se ferat, affirmationem tamen complectitur. 135
 Præcepta decalogi omnia sunt indispensabilia, quæ vero extra agantur nihil obstat quominus dispensari valeant. 114. vide Decalogi.
 Præceptum non est lex sed explicatio legis. 9
 Præcepta cuncta decalogi explicationes sunt naturalis iuris. 138
 Præceptum tertium non ad internam dilectionem, sed ad exteriorem cultum extenditur. 142. Duoque habet membra alterum affirmatiuum alterum negatiuum. 143. violatur autem per quodcumque peccatum quantum ad finem, non tamen quantum ad substantiam præcepti. 143. Estque partim ceremoniale, ac partim morale pagina 144
 Præcepta Dei nimis suauiua. ead.
 Præceptum tertium in sensu literali creationis beneficium, in sensu autem allegorico requiem Christi in sepulchro significabat. Sed in sensu tropologico significabat cessationem à peccatorum operibus, in analogico sempiternam requiem præsignabat. ead.
 Præceptum Dei impleri potest quantum ad substantiam operis absque relatione ipsum Deum ut in finem spiritualem. 123
 Præcepta moralia à naturalibus tripliciter descendunt. 101
 Præcepta decalogi omnia ad iustitiam pertinebant. 133
 Præcepta decalogi non sunt simpliciter prima principia, sed cum restrictione, id est, in trinitate legi. ead.
 Præceptum primum decalogi congruenti forma traditum est. 134
 Præceptum secundum decalogi optimo est & modo, & loco positum. 137
 Præceptum non furaberis, est merè negatiuum. 342
 Præceptum restrictionis est merè affirmatiuum implicans negationem. ead.
 Præceptum quartum decalogi de honorandis parentibus congruentissime traditur. 148.
 Præcepta reliqua decalogi, debita ratione prohibitionis tenore posita sint. 149
 Præcepta ceremonialia, & iudicialia in quod differunt. 95
 Præceptorum decalogi ignorantia nulli mortalium excusari unquam potuerunt, & si sua scelera fucò liniunt. 31
 Præcepta ceremonialia ad Dei cultum pertinebant. 75. vide Ceremonia.
 Præcepta ceremonialia in quatuor membra optime distribuuntur. 152
 Præceptum domini, non occides, explicatur elegantissime. 398
 Præcepta primæ tabule decalogi, non dicuntur simpliciter ius diuinum positum. 96
 cætera. vide, Decalogus & lex.
 Præcipere actus intellectus. 2
 Præmium rei non secundum ipsius naturam æstimandum est, sed quatenus in usus venit humanos. 367
 Præmium rei, ut iustum sit ex multis perpenditur. ead.
 Præmium iustum duplex, naturale & legitimum. ead.
 Præmium naturale, triplex, rigidum, piuum, moderatum. 368
 Præmium omnium rerum si fieri posset à lege deberet taxari. ead.
 Præmium non dicitur iustum cuiusvis arbitrato, sed secundum prudentem existimationem. ead.
 Præmium multoties fit iniquum si vendens ad expensas rei venditæ considerationem in venditione habeat. ead.
 Præmium gemmarum & aliarum rerum, quæ reipublicæ necessaria non sunt, tantum quantum emptor, sciens & prudens voluerit dare. 369
 Præmium lesionis non debet estimari ad libertatem laxari. 348
 Prædari militibus in bello iusto licitum est. 443. in bello tamen iniusto rapina committitur. ead.
 Prædicatio vendi non potest. 859. 860. 861
 Prædicare parochialibus sacerdotibus conuenit ex officio quibus tamen sit theologie ignorantia sunt ad munus committere periculosissimum est. 899 & 900
 Præscriptionis definitio ponitur. 331
 Præscriptio, nisi quadraginta sine rebus ecclesiæ non habet locum, neque contra ecclesiam Romanam nisi centenaria eadem.

Præ-

Rerum & Sententiarum.

Præscribere potest quis illam rem, quam à la- trone emit. 332	legendas porrigant, quæ inuidiam non ge- nerent, & mores instituunt. 35
Prælati negligens famam propriam, delin- quit mortaliter. 755	Principum secularium, & antistitum ecclesia- sticorum discrimen. 14
Prælati famam dilacerans, cui teneatur ad re- stitutionem. ead. pag.	Principes suas leges in Deum referre debent. 15
Prælati pro libro, & sine causa dispensans, infidelitatis, aut imprudentiæ peccato de- linquit. 75	Principiorum naturalium ad intellectum practicum pertinentium numerus, & or- do. 27
Prælati non licet pro functionibus suis ali- quid accipere. 862	Probatio semiplena quid sit. 471
Prælati infamiam potest res Ecclesiæ occupa- re. 377	Professum extrahens a religione, non tene- tur alium subrogare, nec ipse intrare. pa- gina. 544
Ob prælatorum absentiam a suis ecclesijs hæ- reses subortæ sunt. 925	Promissio genere suo obligat sub reatu mor- tali. 653
Premium, & poena duo maxima humanæ vi- tæ præsidia. 171	Promissionem mentalem homini factam o- bligatoriam esse, problema videtur. pa- gina. 651
Præuaricatio non tantum in accusatorem, ve- rum in aduocatam, & in alios ministros, & in iudicem solet vsu cadere. 462	Promissio facta sanctis, quoniam pacto voti rationem habeat. 666
Præmaturam ecclesiæ cupiens quanto se pericu- lo subijciat. 910	Propositum sine promissione non obligat. pag. 640
Præmitiæ quatuor modis differunt a reliquis oblationibus. 827	Propositum quale requiratur in votis emit- tendis. ead.
Præmitiæ quo iure debeantur Deo, suisque mi- nistris. 828	Propositum non satis est ad votum. ead.
Præmitiæ in quota parte, ac de quibus rebus reddenda sunt. 830	Propositum, & promissio in quo differant. pag. ead.
Primogenituræ cur fuerint illo vinculo col- ligatæ ne possint dispendi. 317	Propositionis per se notæ duplex genus. pa- gin. 26
& quare masculina serie transfundantur. 371. & institutionis earum causa reddi- tur. 37	Provisor tenetur ecclesiæ dignum providere ex iustitia commutativa. 357. vide elec- tio.
Princeps non potest alteri præcipere, vi ip- summet periimat. 226	Prudentia inter morales virtutes primas ob- tinet. 218
Princeps potest super se iudicem constituere, qui se iure perimat. ead.	Puellam vitians, teneaturne in totam dotem. pag. 370
Principatus Ecclesiæ, & civilis, quo pacto di- scriminantur. 312. & 313	Puellæ quid debeant pati antequam in stu- prum adigantur. ead.
Princeps potestatem habet ferendarum le- gum, quibus coerceat Rempublicam. pa- gina. 309	Pupilli & minores quam possint ludere quan- titatem. 323
Princeps dumtaxat in eos rectè imperat, quos commodè administrare potest. pa- gina. 285	Punitio in bonum publicum ordinatur. pa- gin. 399
Principem non cogi suis legibus, iniqua po- tius conditio est, quam gratia. 66	Puniri debet homo nequam, etiam si iudicijs manifestis appareat eum perditum iri in infernum. ead.
Principem omni virtute decet esse ornatum, pag. 15	Pyladis & Orestis memorabile facinus. pa- gina. 410
Principem suis legibus, non solum civium pro- bitati decet prospicere, sed a reliqua officia debet animum intendere. ead.	
Principum pædagogum compatronos suos ve- rentur incesse, virtutum, leges, & iustitia	

R

Rapina nullatenus est licita, neque pri-
uato, neque publicæ potestati. 442.
& 443
Rapinæ caractere violentia non est denotā-
da, quan-
d 3

Index Alphabeticus.

- da quando ab eo inferitur qui indiget. Religiosi non tenentur manuum labore victum querere, sed iustissime medicare possunt. 711
- Rapina grauius peccatum est furto. 445
- Ratio non est prima regula, sed ipsamet lex natura. 86
- Ratio practica & speculatiua dissimiliter discurrunt. 82
- Ratio affectibus sepe obscuratur. 87
- Recuperare rem suam priuata auctoritate, vt quis possit quæ conditiones requirantur. 417
- Rectores & Senatores non habent ius vendendi locum suum quem pecunia emendant. 275
- Rectores vrbium nequeunt suffragia sua vendere, in electione scribarum. ead.
- Rectores seu Senatores isti, non possunt stipendia iuraque scribarum per modum pensionis dispertiri, aut cogere scribam, vt aliquid certum alteri soluat. ead.
- Regimen rerum naturalium, & gubernatio spiritualium discriminantur. 917
- Regnum quod quidam hereditario iure tribuunt Christo, iam ante ipsum natum cesserat. 307
- Regnum Christi est prædicare & docere fidem. ead.
- Religio superstitiosa Gentilium culpanda. pag. 96
- Religionem esse optimam iustitiæ partem, quomodo intelligatur. 134
- In religionis ingressu, quomodo liceat pecuniam accipere. 864
- Religioni nullam facit iniuriam, qui bona intentione impedimento est volenti religionem ingredi. 345
- Religionem expolians persona frugi, forsitan tenetur de damno dato. 346
- Religio an sit vera religio, vnde perpendi debeat. 715
- Religioni res vxoria ex diametro opponitur. pag. 716
- Religiosi vera est religio, iure diuino habet annexam castitatem. 716
- Religiosorum status obedientiam in primis requirit. 719
- Religiones militares præter ordinem beati Ioannis nomine tenentur sum religiones. 717 & 718.
- Religionem militarium equitibus, expediens est dispensatio, vt copulent sibi vxores. 718
- Religiosus repulsus à religione non tenetur vltra ad statuta religionis. 658. & 659
- Religiosus episcopus ad quas religionis obseruantias tenetur. 1002
- Religiosus episcopus essentialia vota non relinquit, sed mutat 1002. & 1003. quo fit, vt Papa in voto continentie cum ipso dispensare non valeat. ead.
- Religiosus episcopus soli Papæ manet subditus. ead.
- Religiosus episcopus ex æquo tenetur ad debita, à quibus non absoluitur assumptus ex ordine prædicatorum, aut minorum. pag. 105
- Repassio ex primæua significatione est contra voluntatem passio. 250
- Repassio ex abusu significat spontaneas commutationes. 251
- Residentia episcoporum apud antiquos monita non disputata, apud neotheicos autem eo vsque reuocata est in questionem vt sit iam suauis difficilis. 920
- Residentiam prælatorum iure diuino, naturali, & humano esse sancitam, innumeris testimonijs comprobatur 919. & infra, ob cuius defectum innumere sunt hæreses in ecclesia subortæ. 925
- Residere in ecclesia propria, segniter tamen & oscitanter, quandoque peius quam non residere. 929 & 930
- Res spirituales quadruplices. 853
- Res an sit, vel an licita sit querere idem est in moralibus. 735
- Reipublicæ quadruplex regimen. 41
- Respublica ecclesiastica & ciuili in quo differunt. 911
- Respublica tota non potest expoliare principem iure regni, nisi ob tyrannidis corruptionem. 309
- Respub erudita diuinitus creauit principes. 308
- Respublica non eo melior quo maior. 311
- Respublica quoniam pacto ciues in rectis vrbibus continetur. 306
- Respublica, vel princeps dupliciter potest dominiorum translationem impedire. pag. 326
- Respublica quibus titulis possidet ab iniuris ciuibus bona auferre. 330
- Resurrectio patribus legis veteris reuelata fuit. 98
- Restitutio est actus iustitiæ commutatiuæ. 337

Re.

Rerum & Sententiarum.

- Restitutio non est ubi ratio debiti abest. pagina 338
- Restitutio & satisfactio septem differentijs discernuntur. 337
- Restitutio de quibus debeat fieri 338. & 339
- Restitutio quibus fiat. 338
- Restitutio quæ dicatur proprie. 339
- Restitutio, ut obliget requirit tres conditione. 530
- Restitutionis ratio, ubi solum est, ubi res in iustitia, vel aufertur, vel retinetur. 340
- Restitutio quo pacto sit facienda ab eo qui rem alienam secreto usurpavit. 381
- Restitutionis vinculum obligat sub mortali culpa. 341
- Restitutio in his quæ secundum speciem reparari nequeunt debet fieri ad arbitrium prudentis. 346
- Restitutio quantum ad actum animæ interiorum quando obliget. 343. & 344
- Ad restitutionem an teneatur qui trahit alium ad ludum. 313
- Restituere an teneatur, qui abducit monachum a religione. 346
- Restitutionis obligatio transeat ad heredes. 349
- Restitutio secundum morem legum non obligat cum detrimento vitæ, potest tamen evadere quando obliget etiam cum tali periculo. 352
- Restitutionem famæ remittere, ex genere suo non est mortale, immo aliquando laudabile. 353
- Restitutionem eidem fieri a quo res sublata est, nempe domino necessum est. pagina 366
- Restitutionis cuiuscunque obligatio oritur, aut ratione rei acceptationis, aut ratione rei acceptæ. 367
- In restitutione tria observanda. ead.
- Restitutio quam primum adfuerit facultas obligat. 388
- Restituere nolens, cum potest, an peccet non pro peccato. 389
- Restitutionem an liceat differre, & quando. 388.
- Restituere quomodo teneatur qui impedit alium a beneficij consecutione. 358. & 359.
- Restitutionem procrastinantes in quanto versentur periculo. 391
- Restitutio quando arbitranda est impossibilis. ead.
- Retrahens, seu extrahens quempiam vi, minus vel fraude, a religione ad quam restitutionem teneatur. 346
- Restitutio cui sit facienda, quando creditor ignotus sit omnino. 572. & 373
- Ad restitutionem quando teneantur qui bonis cesserunt. 392
- Restitutio cui facienda quando nec dominus nec hæres comparent. 373
- Restitutio quomodo facienda sit quando plures simul ad idem damnum concurrunt. 385
- Restitutio simoniæ. vide Simonia, & Simoniæ restitutio.
- Restitutioni non sunt stricti clerici solum ob vitæ corruptionem. 1001
- Reus respondere iudici non tenetur quousque illi constet more & lege se interrogari. 472
- Reus non legitime interrogatus non tenetur crimen suum fateri. 465
- Reo siue iure siue iniuria interrogetur, nunquam licet mentiri. 466
- Reus ac simul actor nemo tenetur esse. 348
- Rex propter regnum instituitur, non è converso. 921
- Rex est anima regni. 311
- Rege simpliciter superior in temporalibus nemo censetur. 312
- Rex sine prudentum consilio leges condere non debet. 12
- Regis ac tyranni differentia. 38

S

Abbatii nomine, reliquæ omnes festiuitates intelliguntur. 109

Sacerdotes plebani suarum sunt parochialium ecclesiarum pastores non tamen perfecti. 899. Neque ullam habent vim coactiuam quantum ad forum iudiciale. ead.

Sacerdos potest locare operas antecedentes sacramentum non tamen sequens. pagina 855

Sacerdoti licet pacisci de mercede pro obligatione celebrandi. eadem

Sacerdotibus religiosis & antistitibus, citra mortale, vix vti licet ludis vitæ 321. vide Ludus.

Sacerdotes habeantne verum dominium fructuum ecclesiasticorum 951. De quo variæ sunt opiniones. 950

Sacerdotes arctius perstringuntur præcepto d. 4. elemo.

Index Alphabeticus.

- elemosynarum, quam seculares. 959
 Sacerdotibus iure permittitur propria bona
 suis heredibus relinquere. 969
 Sacerdotes teneantur singulari iure præ se-
 cularibus ad elemosynarum subsidium.
 961.
 Sacerdotum negligentia disperguntur gre-
 ges. 923
 Sacerdos an possit plures pro vna missa pita-
 tias recipere. 812
 Sacerdotes trifariam possunt his, quæ ad diui-
 num cultum offeruntur vii. 824
 Sacerdotes antiquæ legis, quomodo a nostri
 differrebant 833. Et eorum sacerdotium a
 nostro. ead.
 Sacerdotes nouæ legis sublimioris dignitatis
 sunt, quam legis antiquæ. 833
 Sacerdotum numerus magnus requiritur in
 noua lege. ead.
 Sacerdotes non decere magna in paupertate
 vitam degere. 813
 Sacerdotibus præter decimas alias possessiones
 habere licet. Quas Leuitæ non habe-
 bant. 841
 Sacerdotes negligentes in erogandis elemo-
 synis, non tenentur ad restitutionem de ius-
 titia, sed de misericordia. ead.
 Sacerdotalis ordo a religione in quo differat.
 716
 Sacerdotum votum medium est inter præce-
 ptum merum & votum solenne. 717
 Sacerdotum continentiam improbat & dam-
 nat Lutherus. 721
 Sacerdotum continentia vsque adeo est ne-
 cessaria, vt absque illa nequeant legitimam
 Christi effigiem retinere. 712
 Sacerdotum continentia multis præsignata
 fuit in Veteri testamento. 723. 724
 Sacerdotes ex congrugatis constitui permis-
 sum fuit, circa Apostolorum tempora.
 727. 731
 Sacerdotibus postquam additi essent sacro
 ministerio, nunquam licuit vxorio nego-
 tio se implicare. 727. & 733
 Sacerdotum votum dispensabile est a Roma-
 na ecclesia. 730
 Sacerdotes non contrahere coniugia, neque
 coniugatos assumi in sacerdotes, ecclesie
 præcepto constat. 731
 Sacerdotes Græci non modo repudiarunt
 Roman institutum sed, amplexati sunt il-
 lud, quod ex nullo Apostolorum aut conci-
 liorum permissu elicerunt. 732
 Sacramenta suscipere nemo tenetur cum pe-
 riculo mortis. 82
 Sacramenta veteris legis a solis carnis fodi-
 bus, & quis dicunt irregularitates, corpus
 mundabant. 154
 Sacramentum altaris adorandum & vnicum
 sacrificium Christianis. 807
 Sacrificium quid sit, declaratur. 802
 Sacrificiorum oblatio non solum diuini iuris
 & humani est, verum etiam naturalis. pagi-
 na 803
 Sacrificium quomodo distinguitur ab obla-
 tione. ead.
 Sacrificij oblatio ex iure naturæ est. 803
 Sacrificij duplex genus. ibid.
 Sacrificium & sacerdotium, vt lex & gubernator,
 semper in omni republica fuerunt. ibi-
 dem.
 Sacrificium nemini offerendum, nisi ipsi Deo
 804.
 Sacrificia cur Deus nolle dicatur. 804.
 805
 Sacrificiorum oblatio, secundum suam pro-
 priam rationem, est actus specialis virtu-
 tis. 806
 Sacrificiorum antiquæ legis duplex erat cau-
 sa. 154
 Sacrificia antiquæ legis diuinitus fuisse insti-
 tuta. 38
 Sacrificium dicitur quodlibet opus virtutis,
 vt refertur in diuinum honorem. 806
 Sacrificium maxime id dicitur, quod nullum
 habet aliunde laudem, quam quod in diui-
 nam reuerentiam exhibetur. 807
 Ad sacrificium internum vniuersitas homi-
 num lege naturæ tenetur. 808
 Ad sacrificia, quæ sola significatione virtutis
 religionis induunt solum tenentur, qui sub
 lege Dei scripta agunt. 807
 Ad sacrificium aliquod Deo exhibendum
 omnes, etiam solo iure naturali viuentes,
 quocumque seculo fuerit, tenebantur, secun-
 dum cognitionem quædã vna prima cau-
 sa habere tenebantur. 807
 Sacrificium Christianis proprium est Eucha-
 ristia. 809
 Sacrificium per Sacerdotem Christi mini-
 strum oblatum, non est infiniti valoris.
 813.
 Sacrificij valor non crescit secundum pro-
 portionem deuotionis offerentium.
 814
 Sacrificium altaris, vt reliqua sacrificia, pro-
 mor.

Rerum & Sententiarum.

mortuis oblata, quibus profint.	818	tur.	ead.
Sacrilegium quo casu committatur.	143	Secretorum multiplex ordo.	472
Salus spiritualis cuiuscunque sibi ipsi proprie commissa est.	911	Secre um confessionis quantum debet esse reconditum, & ab exteriori foro semotum. eadem.	
Salutis propriae curam per nullum impedimentum homo praeterire debet.	919	Secretum ab illo qui per iniuriam extorsit, arctissimo nexu astringitur seruandi illud. eadem.	
Sanguine contaminatus, Christi sacramenta dispensare non debet.	54	Sermo omnis fidelis pro iuramento est, secundum euangelicam veritatem.	740
Sanguinis sola effusio non est irregularitatis causa.	403	Seruis quando liceat fugere.	295
Samson reuelatione diuina hostes peremit. pag.	119	Seruis quibus rebus tanquam proprijs valeat uti, & quibus serui hoc possunt.	296
Satisfactio extra gratiam nihil poenae remittit.	349	Seruitus duplex legalis, & naturalis.	295
Satisfactionem inficiantur Lutherani.	340	Seruitus legalis item duplex.	ead.
Satisfit si simpliciter restituatur quod ablatum est.	360, & 361	Seruitus vendentium se se licita est.	295
Satisfactio de quibus fieri debeat.	337	Vbi de Aethiopijs Portugaliae disputatur.	
Satisfactio quibus fiat.	ead.	Seruitus mancipiorum licita & pia est, pagina.	296
Scientia etiam Theologia vendi potest. pag.	862	Seruitutis species plurimae sunt.	ead.
Scholares praestantes suffragia non testes sed electores sunt.	359	Seruitus contra primariam naturae intentionem est, non tamen contra secundariam, 296.	
Scholares bifariam iniustitiam suffragando committunt.	360	Seruitus quomodo iure gentium, quomodo imperatorum sanctione constet.	ead.
Scholares non scripti albo, & ambientes possent praestare suffragium.	ead.	Seruitus naturalis, quae per peccatum introiuit, non incidit in statu innocentiae, pagina.	297
Scholarum magister potest nouas adhibere poenas scholaribus, ut seruent leges tam vniuersitatis, quam alias.	323	Simon Magus domum Spiritus sancti emere noluit, a quo simoniae nomen derivatum est.	844
Scholarum magister non habet potestatem condendi vllam legem.	eadem	Simon Magus haereticus fuit, non ex simonia sed quia credidit mundum non fuisse creatum.	848
Scopum attingere vno tantum modo contingit, aberrare vero infinitis.	187	Simonis genere suo peccatum mortale est pagina.	ibid.
Scotus quam lapsus fuerit in explanatione illius praeccepti, Non occides.	397	Simoniam triplex species.	880
Sensus literalis & mysticus in quo differunt. pag.	153	Simoniam materia res spirituales sunt, sed non cuiuscunque generis.	845
Sententiam ferre secundum probabiliores opinionem semper est necessarium, etiam si altera opinio probabilis sit.	278	Simoniam vitium quale sit ex Euangelio venit vestigandum.	819
Sententia iniqua quae in falsa praesumptione fundatur, non obligat in foro interiori. pag.	54	Simoniam committit praedicator Euangelicus, si pro munere praedicationis pretium ex conuentione recipiat. Non ita est de docente scientias naturales quascunque, pag.	846
Sententia excommunicationis ipso iure ligare solet, & qua ratione conueniat.	60	Simoniam non reperitur propriae extra Ecclesiam Catholicam.	ead.
Sententiam iniustam philosophi morales nullam vocant.	488	Simoniam definitio approbatur.	847
Sententia iniusta apud Iurisconsultos, quae sit.	ead.	Simoniam ab alio vitio imperatur, ab alio elicitur indistincta potentia existente.	ibid.
Sententiae iniquae, quicunque eam iniquam esse rescuerit, parere non tenetur in foro conscientiae, quamuis in seculari teneatur.		Simoniam naturali diuinoque iure prohibita.	

Index Alphabeticus

- ta. 849
 Simonia aliqua est ad ius mere positium ar-
 tinens. 850
 Simonia duplex, mentalis & realis. 854
 Simonia non est, resignare præbendam in
 manus prælati in fauorem alicuius, & non
 alias 870 Commutare vero cum pacto, ni-
 si in pacto adducatur consensus Pontificis,
 simonia est. 871
 Simoniam sapit, in permutatione præbendæ
 ad honorem, & dignitatem præbendæ re-
 spicere, ita vt honorabilior pluri æstime-
 tur, si alias fructus sunt æquales. ibid.
 Simonia vere committitur, si res spiritualis
 pro obsequio temporali, vel munere tri-
 buatur. 873
 Et etiam pro munere a lingua, & pro tur-
 pi obsequio. ead.
 Qui pecuniam alicui confert, vt præbendam
 ei procuret, etiam collatore in scio simo-
 niam fortassis committit. 874 & 875
 Simonia non est ratione consanguinitatis be-
 neficium conferre, ratione vero dignitatis
 ac probitatis consanguineo dare laudabi-
 le est, in hoc tamen anuistites periclitantur
 maxime. 849
 Simoniam non committit, qui metu alicui
 beneficium confert. 848
 Simonia realis sine mentali quando est. 881
 Simoniæ poenæ, 888. vide poena simoniæ.
 Simonia mentalis est illa, quæ pro obiecto
 habet realem & hæc poenæ iuri non subdi-
 tur. 880
 Simoniæ mentalis optima stipulatio. 884
 Simoniæ restitutio, & quod per simoniam ac-
 quisita restitutioni sunt obnoxia. 879
 Simoniæ poenæ 879. vsque ad finem libri.
 Simonia omnis, realis in qua pretium solu-
 tum est, ad restitutionem obligat 881. &
 ad resignationem præbendæ quæ cum tali
 pacto collata fuit, et si pretium solutum nõ
 fuerit.
 Simonia acquiritorum restitutio facienda est
 illi, qui pretium dedit quandiu per senten-
 tiam non sit condemnatio. 883
 Simonia mentalis an ad restitutionem obli-
 get pulchra disputatio ibidem obligat vt
 ead.
 Simoniacus tam ratione rei acceptæ, quam
 ratione iniustæ acceptionis, restituere te-
 netur. ead.
 Simoniacus post condemnationem restituere
 debet ecclesiæ vel pauperibus, alias ei qui
 dedit. 881
 Simoniacum est ob ordinum exhibitionem
 munus aliquod exigere. 855
 Simoniacum non est, cum pro actibus hierar-
 chicis, vt pro iniungendis sacerdotibus &
 consecrandis episcopis, aliquid retribuitur
 858.
 Simoniacum est vendere ius præbendæ, &
 contra ius nature. 866
 An simoniacus fuerit Abraham emens sepul-
 turam. 868
 Simonia cum est nolle conferre locum sacræ
 ad sepeliendum mortuum, nisi pro pecu-
 nia. Et quid si quis honoratiorem locum
 affectet. 597
 Societatis contractus duplex genus. 597
 Societatis contractus licitus est si qui pecuniã
 ponit periculum eius subdit. ibid.
 In societatis contractu qualiter distributio lu-
 cri facienda est, dum vnus pecuniam ponit,
 alius industriam. 597
 Societatis quidam pessimus contractus. 597.
 & 598
 Societatis contractus, vbi quis sic pecuniam
 ponit, vt nulli se exponat periculo, neuti-
 quam licitus est. 599
 Societatis quidam implexus contractus. ead-
 dem.
 Societatis contractus in quo socius contractũ
 allecurationis capitalis, & venditionis lu-
 cri, cum suo socio facit, siue a principio siue
 successiue, vsuram sapit. 698
 Societatis quidam periculosus contractus.
 eadem.
 Socij qui dicantur. 597
 Socius qui centum societati committit, lici-
 te potest quinquaginta tantum periculum
 subire, dum tamen illam præcisè partem lu-
 cri suscipiat, quæ illis quinquaginta respon-
 det. 609
 Sollicitudo necessaria non est interdicta, sed
 superflua. 188
 Solennitatum veterum numerus. 154
 Solutione antiqua quomodo liceat vilius e-
 mere, vt in lanarum negotio fit. 584
 vide Emere.
 Solutio expectata nihil vetat, quominus con-
 tractus a principio perfectus sit. 585. licet
 oppositum, vt Caietano placet non sit om-
 nino improbabile. ead.
 Sors idem quod capitale seu principale. 516.
 Spiritualia quare pecunia non estimantur.
 pag. 826
 Spiri-

Rerum & Sententiarum.

S piritali & illi annexum, & quod ab spiritali dependet, non est pretio vendibile. pag. 369	Templa quantum Christo placuerint, multis locis ostenditur. ead. 744
S puriorum quatuor esse genera, & quando succedant in hereditatem, & quando non, & clericorum notis filijs ostenditur. pag. 318	Tentare Deum quid sit. 463
S tatuam quam vidit Daniel c. 2. quid significet. 312	Tergiversari tribus modis citra culpam accidere potest. 326
S tupendia vniuersitatis non sunt in rem pensionarum, sed in stipendium ministrorum. pag. 360	Testamentorum solennitas describitur. pag. 481
S tipulatio an sit contractus. 563	Testimonium conferre tenetur quicumque a legitimo iudice, secundum iuris formam in resem adfiscitur. 481
S tudiofus quisque debet tres habere conditiones. 110	Testimonium dicere non tenetur, qui occulta crimina de quibus neque infamia, neque alia iuris causis praecessit, interrogatus fuit. ead. 482
S tudiosus aut prauus non dicitur, nisi qui ex habitu operatur. 223	Testimonium quando quis sponte propria fuit ferre teneatur. 481. & 482
S ubstantia a derisione & contumelia differt. pag. 515	Testimonium conferrendi, & aliarum electionum discrimen. 482
S ubstantior turpia dicit, vt gloriam conscientiae alteri adimat. 515. & 517	Testimonium duorum, qui sint fide digni, sufficiens est in iudicio, & ad maiorem certitudinem trium. 483
S ubditum esse vnum alteri in foro iudiciali quatuor modis contingit. 447	Testimonium duorum vel trium, non vique adeo iure naturae stabilitum est, vt nullam ob causam exigi possint plures, quando mortalium fides, & iustitiae deprauata est. eadem.
S ub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui, explicatur. 285	Testimonium hominum iure & merito, tam ob alias causas, quam ob culpam repellitur. 485
S uperbia humanae de duobus extollitur. pag. 90	Testimonia illae reipublicae necessaria sunt, quae bonum habent auctoritatis pondus. pag. 486
S uspicionis nomen tria connotat. 232	Testimonium falsum quando mortale sit, & quando non. 486. & 487
S uspiciones triplici ex radice oriuntur. pag. 233	Testimonium humanum duplici de causa fallax. 456
S usurratio genere suo grauius peccatum est contumelia & detractioe. 315	Testimonium Dei quicumque adducit, non iuuat. 737
S usurrare ad dirimendas amicitias, quando peccatum sit, & quando virtus. pag. 513. & 514	Testis extra casum necessitatis liberandi innocentem aut rempublicam, potius inclinare debet ad seruandum secretum proximi, quam ad prodendum. 482
S usurrionis & detractoris discrimen. pag. 512. 513	Testes singulares non faciunt in iudicio fidem. 484
S ynderesis quid. 25	Testium in ipsa actus substantia discordantium testimonium, aut refutatur, aut non satis ad sententiam facere censetur. eadem.
	Testibus actoris & rei ad inuicem discrepantibus, caeteris paribus standum est à parte rei. ead.
	Testibus vtriusque partis inter se dissentientibus, vtri partium assentiri debet, ex multis iudex potest perpendere. ead.
	Te.

T

Tacens, & non obstant quando dicantur causa. 486

Thelatis Milesij historia qui docuit per philosophiam homines posse fieri diuites. pag. 578

Talio vnde trahat originem, & quid sit. 473

Taliones poena iusta. ead.

Taliois lex quare posita sit populo Iudaeorum. 463. & 464

Templi vnius Iudaeorum literalis & mystica ratio. 154

Templa non placent haeticis, cum sint publicorum loca. 973

Index Alphabeticus

Testes singulares de multiplicatis ab eadem persona eiusdem actibus, quam fidem faciant in religionibus.	ead.	Venans alienas feras, quando teneantur ad restitutionem.	363. & 364
Testi crimen obijcere, quando liceat, & quando non.	486	Venatio hominis est naturalis.	395
Testium non omnium repulsa poena est, sed quandoque cautela.	ead.	Venatio iure gentium communis est.	pag. 362
Testis in iudicio asserere non debet, nisi id de qua per vigilantem considerationem habet certam scientiam.	487	Venatio triplici de causa vetatur.	ead.
Testis asserens quod post prudentem vigilantiam pro certo habet, & si falsum sit, non est reus mendacij.	ead.	Venationis custodiendae sui gratia, non est paratio in rege & in magnate.	363
Testes iurciurando stringuntur, ut maiori percellantur timore.	488	Vendere licet pretio rigido, pio, & moderato.	pag. 368
Testis pro veritate dicenda nihil recipere potest bene tamen pro labore.	495	Vendere ultra dimidium iusti pretij quid sit.	pag. 372
Testes simoniae iure antiquo tenebantur sub anathemate reuelare, nec ante poterant ab solui.	883	In re venali tria sunt consideranda.	575
Timothaeus & alij episcopi quare iussu Pauli a suis ecclesijs nonnunquam peregrinati fuerint.	930	Vendens sacerdotium tenetur diuino & naturali iure restituere pretium.	879
Titulus quid sit explicatur.	286	Vendere rem vitiatam pretio integræ & solidae iniquitas est.	574
Translatio per votum non fit, nisi ille qui traditur solemniter recipiatur.	672	Vendens bona fide rem emptam a latrone, quid debeat facere.	379
Trahens alium ad ludum, an teneatur ad restitutionem.	323	Vendere non licet ratione crediti pretij, carius rem quam in praesenti valet, 580. & 583. Vide Venditor.	
Tributi, scilicet Alcauala, ratio iustane sit, & quomodo obliget in conscientia.	pag. 361	Venditio est rei pro pretio distractio.	363
Tributorum quatuor nomina.	280	Venditio cum deceptione intra dimidiam iusti pretij, iniqua est, & si permissa, 572. Vide Deceptio.	
Tributorum quod apud Hispanos dicitur Alcauala, quod sit.	281	In venditione falsissima regula est si quis semper quanto emit pretio quantumque laboris & periculi subijci, tanti velit vendere, cum lucri accessione.	568
Tributa debentur principibus in conscientia eadem.		Venditio ab viturario facta qualiter sit valida.	pag. 549
Tributorum libertatem Rex potest hominibus rusticis pretio donare vigente necessitate.	282	Venditor qui rei defectum cognoscens eundem fraudulenter emptorem celauerit, contra iustitiam delinquit, & idem de emptore dicendum.	575
Tyrannus censendus est, qui leges in proprium commodum constituit.	7	Venditor si caueat damnum dare, puta quod non pluris rem vendat, quam cum vitio valet, neque vilo emptorem obijciat periculo, & res sit emptori pro pretij ratione vsui, nulla lege compellitur vitium patefcere.	ead.
Tyranni & regis discrimen.	40	Venditor mensuram fraudando, vel rei substantia vitians, & si iniustitiam non committat, ut puta quia ex pretio demit quod in mensura tollit, vel in substantia vitiat, iuste tamen a publico magistratu punitur, licet haec aliquando absque crimine facere possit.	575. 576
Tyrannis quatenus resistendum.	47	Venditor non tenetur reuelare quod in futurum expectatur.	578
V		Venditori nullo modo licet credito pretio carius vendere rem ratione crediti pretij, quam in praesenti valeat.	579
Valor rei asserendus est, secundum id quod in praesenti est.	579		
Valor rei iustus, ut sit praesentium iudicio non cuiusvis metiendus est, 568. vide Pretium.			
Vanitatis tres sunt gradus.	139		
Vestigal, census & tributum in quo differunt.	pag. 281		

Ven-

Rerum & Sententiarum.

Venditori nihil licet exigere ratione periculi solvendi pretium in futurum. 579. & 580	Virtutes humanae sunt in uniuersum de lege natura. ead.
Venditori an liceat quando credito pretio vendit, de expensis in recuperando pretio a principe pacisci. 582	Virtutes omnes quare prudentiae connectuntur. 228
Venditor qui suas merces venditurus non erat, neque ad tempus quo pretium actum iri conijctur, potest pluri vendere quam tempore venditionis valent, deductis tamen expensis & laboribus, etiam casu quo rogatus vendat 584. & quod hoc locum habeat, etiam si non esset seruaturus merces, non est omnino improbabile, vt Caietano placet. 585	Virtutes consentaneae diuinae legi, non dicuntur simpliciter de lege natura, sed potius supernaturales. 13
Venditori licitum est in pretium rei ducere damnum quod accipit: quare res aestimatur, non solum quanti in se valebat, verum & quanti venditori. 571. emptore tamen admonito. ead.	Nulla est virtus cuius non aliquis actus ad commune bonum referri valeat. 46
Venditori non licet in pretium ducere commodum quod ementi ex venditione accrescit. ead.	Virtus colenda est. 354
Verberare possunt patres, & qui curam gerunt paternam, non tamen mutilare. 425. & 426	Virtutum opera tenemur Deo offerre actuali aut virtuali relatione. 807
Verberare maritus uxorem quomodo possit. pag. 427	Virtuti opus e duobus estimatur. 826
Verba aequiuoca in iuramento an sint obligatoria. 765	Virtutes quae hominem componunt in ordine ad seipsum, discriminantur ab eis quae illum componunt in ordine ad alterum. pag. 847
Veritates perpetuae qualiter subsint legi Dei aeternae. 22	Virtus non est in ea potentia quae electionem facit, contra Scotum. ead.
Veritatem nullatenus abnegare licet. 449. immo eam confiteri tenetur reus cum periculo vitae, si iuridice interrogetur, alias non est absoluendus. 472	Virtutum praecipua dignitatis ordine debent anteferri prohibitionibus vitiorum contrariorum. 111
Vidua fructus pignoris pro dote ei traditi in sortem ducere non tenetur. 540	Virtutem vnam alij imperare quid sit. pag. 213
Violenter respubl. & Princeps possunt citra iniuriam aliquid a suis ciuibus extorquere, quod si persona priuata id faciat raptor est, & laeo. 443	Virtutes Cardinales dupliciter accipiuntur. 213
Vim vi repellere licet. 355	Virtutis diuisio & subdiuisio. 216
Vir qui uxorem in flagranti delicto enecat, peccat. 402	Virtutes intellectuales digniores moralibus. eadem
Vir potest accipere pretium turpitudinis a muliere. 369	Virtutes morales plus habent de ratione virtutis quam intellectuales. 217
Vir potestatem sui corporis non habet, sed mulieres explicatur quo pacto. 285	Virtutum collatio vt inter se fieri debeat. eadem.
Vir non habet ius dominium in uxorem. eadem.	Virtus est id cui proprie honor debetur. 278
Virtus quid. 13. & 28	Visitationis stipendia quomodo Episcopus liceat recipere. 863
Virtutis duplex consideratio. 29	Visitatioes no possunt caste ferri per alium, quam Episcopum. 928
	Visitatio si greges per ipsosmet episcopos. ead.
	Vita omnium bonorum fundamentum. 406
	Vitam corporalem pro quibus liceat ponere. 408
	Vitam temporalem an liceat pro amico ponere. 409
	Vitam spiritualem amittere non licet pro salute spiritali totius mundi. 409
	Vitam temporalem licet aliquando exponere periculo. 410
	Vitium rei vendita qualiter venditionem illicitam reddat. 574
	Vitia peculiariter dicuntur contra naturam. pag. 23
	Vita 23

Index Alphabeticus

- Vita bona sine oratione existere non potest, pag. 908
- Vitis socij qualiter intelligantur conuersi à Circe. 764
- Voluntas promittendi, aut iurandi absque proposito adimplendi, obligationem patit. 638
- Voluntas non est regina, sed ancilla intellectus. 5. & 6
- Voluntarium duplex. 419
- Voluntarium nisi adfir, peccatum esse nequit eadem.
- Votum est actus religionis elicitus. 664. & 665.
- Votum rectè fit de operibus non debitis. 634 635
- Voti nomen dupliciter vsurpatur. 637
- Votum exteriora signa per accidens requirit, eadem.
- Votum quibus de rebus suscipi debeat. 642. 643.
- Voti materia possunt esse præcepta. pag. 643 & 646
- Votum non est de re prius indifferenti. pagina. 643
- Votum de obiecto alias bono, in malum sine relato, non obligat. 647
- Votum non peccandi venialiter stultum est, neque obligat. 644
- Votum contra opus consilij, peccatum est, nec obligat. 648
- Votum incundi coniugium semper est illicitum, contra Caiet. 648. & 649
- Votum virginittatis dupliciter fieri potest, pagina. 660
- Votum non nubendi non obligat ad castitatem. ead.
- Votum quatenus attrahat ad tempus implendi, tripliciter fieri potest. pag. 670. 673. & 674
- Votum simplex & solenne differunt. 670
- Voti solemnis substantia in quo consistat, pagina. 612
- Voti solenne iure diuino dirimit matrimonium. 673
- Voti solennis transgressio grauior, quam simplicis. ead.
- Votum iuramento firmatum an in vniuersum obliget sub reatu mortali. 752
- Voti solennis & simplicis distinctio specifica. 674
- Voto castitatis potest quisque innodari ante legitimam rationis vsu. ead.
- Votum vltimum an suscipere possit, qui sub alterius est potestate. 675
- Vouendi facultas interdicta est monachis de iure diuino, & naturali. ead.
- Voti religiosorum irritatio, & dispensatio, in quibus casibus fieri possit a prælato. pagina. 677
- Votum a religiosis emissum, quo prælato obedientia impeditur, non tenentur implere, dum per prælatum mirum non habetur. eadem.
- Votum suum quod religiosus emisit de re prohibita, tenetur patefacere prælato antequam sit in mera. 679
- Votum emissum a religioso cum facultate prælato potest nihilominus ab ipso prælato irritari. ead.
- Vota vxoris vniuersa potest vir irritare, ead.
- Votum emissum a viro de non petendo debitum, an teneat sine consensu vxoris, ead.
- Votum castitatis emissum ab utroque coniuge communi consensu, non potest rursus per ipsos irritari. 682
- Votum quodcumque semel irritatum nullam deinde virtutem retinet, qua villo tempore obligari possit, nisi iterato fiat pagina. 682
- Votum emissum ab vxore, executioni tunc mandatum, si maritum vita superauerit, & idem de filio, quando sub cura parentis egerit, ead.
- Votum continentie tria consideranda requirit. 690
- Vota dispensandi, & commutandi causa. pag. 698
- Votone se possit constringere puer, aut puella ante pubertatis annos, & quid si parentes reclamant transactis illis annis. 685
- Votum solenne nemo quantumcunque sit doctus capax, ante pubertatis annos potest suscipere. 687
- Inter votum personale & reale discrimen, & conuenientia. ead.
- Voto se præpedire quo minus quis accipiat episcopatum, nihil se loquendo implicatur iniquitatis. 914
- Votum emissum a filio dum erat in potestate patris neque tunc a patre irritatum, postquam emancipatus est, non potest ab ipso patre irritari. 688
- Voti dispensatio non tollit diuinam legem, sed tollit obligationem. ead.
- Votum quod fit in susceptione ordinis sacri, dispensatio.

Rerum & Sententiarum.

- dispensari potest per summum pontificem
 antequam fiat. 692
 Super votum solenne religionis nulla cadit
 dispensatio. ead.
 A duorum dispensandum necessaria est supe-
 rioris auctoritas. 693
 Ad voti commutationem in melius, an & qua-
 do exigatur superioris auctoritas. 696
 Vota in seculo facta extingui censentur per
 solenne religionis. ead.
 Votum solenne religionis in arctiorem aliam,
 ac perinde altiore commutari potest pro-
 pria auctoritate. 997
 Super omni voto simplici suorum parocia-
 norum, vnusquisque episcopus dispensare
 potest. Quid in Archiepiscopo: quid item
 in Abbate & religionum quibuscunque
 praefectis. 697
 Votum ex ratione sua magis est obligatoriu-
 quam iuramentum. 766
 Votum dispensandi facultas, eadem vbique
 est ad commutandum. 698
 Voti poenalis, religionis, & peregrinationis
 Hierosolymitanae dispensatio Pontifici ma-
 ximo reservatur. 697
 Votum an dispensari aut commutari possit
 priuilegio cruciate bullae. 699
 Votum sacerdotum dispensabile est ab eccle-
 sia. 717
 Votum religionis in tribus consistit. 660
 Vouendi modus quem statuebat Lutherus.
 pag. 768
 Voti transgressio ex genere suo peccatum est
 mortale sacrilegiumque. 655
 Votum religionis simplex post contractum
 matrimonium, non vltra quidquam obli-
 gat. 660. & 661
 Voti poenitentia potest esse peccatum, & quo-
 modo non est peccatum. 668. & 669
 Vfus capio quanto tempore fiat. 331
 Vfus multiplex acceptio. 524. & 525. &
 526
 Vfus multis modis committitur. 535
 Vfus a scenore differt. 524
 Vfus idem quod parus & quod morsus. pa-
 gin. 525
 Vfus in quibus locum habeat. 526
 Vfus est pretium vfus mutuae rei. ead.
 Vfus interna atque externa quomodo di-
 scriminentur. 526. 533. & 534
 Vfus extrema quid. 526
 Vfus peccatum mortale est, iustitiae commu-
 tatiue contrarium 526. & oppositum dice-
 re est manifesta haeresis. 528
 Vfus non esse naturali iure prohibitam,
 periculosum est asserere. 526. 527. 528.
 & 529. fit vt in vfu nunquam Deus di-
 spensauerit, immo neque factibile est.
 pag. ead. non dispensabitur. ead.
 Vfusatum crimen vtriusque testamenti pa-
 gina detestatur. 529
 Vfus certo quodammodo fuit iudais per-
 missa non licita. ead.
 Optima explicatio illius loci. Non scenerabe-
 ris fratri tuo. 520
 Vfus an & quo pacto a lege ciuili permittan-
 tur 531. & 532. neque vero ciuilius vfu-
 ras permittendo, canonico aduersari pa-
 gin. 532
 Vfus vfarum olim summo rigore prohibi-
 ta. 531. & 532
 Vfus committit, qui ratione mutui in-
 pactum deducit, vt mutuatarius iuste liti ce-
 dat 531. & 534. & quid si turpes amplexus
 exposcat ratione vfarum. 535
 Vfus committit, qui ratione mutui obli-
 gat ad emendum molendum, & etiam iu-
 sto ex soluto, vel non excessu pretio 536.
 & quid si ducatur in pactum id quod alias
 iuste debetur. ead.
 An vfus stipratione mutui obligate mutua-
 tarium ad mutandum. 538
 Vfus an committatur vendendo carius cre-
 ditio pretio. 579. & 586. Vide vendere, &
 venditor.
 Vfus committit qui fructus pignoris non
 computat nisi pignus sit de feudo, vel pro-
 dote genero, vel viduae traditum. 538. &
 539
 Vfus ratione lucri cessantis, vide Lucrum.
 Vfus inuoluit mons pietatis. 559
 Vfus datio an dominium transferat.
 pag. 545
 Vfus mentalis ab exteriori differt. 526. &
 535
 De vfu mentali optima disputatio. 550
 Vfus mentalis vt a simonia mentali diffe-
 rat. 552
 Vfus mentalis restitutio quando necessaria.
 pag. 550
 vfarum restitutio necessario facienda etiam
 nullo petente. 528. & 545
 Vfus restitutio solum necessaria, cum
 ratione mutui quidquam recipitur. 551
 Si per vfarum res, quae vfu consumuntur, ex-
 torqueantur, scenerator facit satis restituen-
 do tantum quantum accepit cum dampnis
 & lucro, si quod alteri cesset, fructus vero
 qui

Index Alphabeticus Rerum & Sententiarum.

qui per easdem res sua industria accumulati, liberi sunt a restitutione. 545. & 546. & 547. fecus vero in fructibus domus, vel predij, vel usuram extorti. ead.
 Ad usurarum restitutionem non modo usurarius, sed iudices cogentes usuras soluere, aduocati consulentes, ministri aliqui, &c. etiam tenentur sceneratore non restituente, 552. De hoc vide Mutuum, & Lucrum cessans.
 Usurarius non acquirit dominium in ea, quae per usuras contrahit. 547. & si mutuatarius se velle in ipsum dominium transferre asseueret, dum tamen ratione mutui det. eadem.
 Usurarius dominus fit possessionis quam per pecuniam usurariam emit. 548
 Usurarij bona in triplici sunt differentia. eadem.
 Usurarij omnes contractus sunt validi iure naturae, per quos non fit minus potens ad soluendum usuras. 549.
 Ab usurario pecuniam usurariam vel quidquam aliud recipiens emptione, vel alio quocunque contractu, tutus est in conscientia, si usurarius non hae illa ratione impotens ad soluendum. 550. 551. 552.
 Usurarij haeredes ad quid teneantur. ead.
 Usurarius multis modis potest lucrum a mutuatario recipere. 550
 Usurarij cooperatores, & ministri ad quid teneantur. 552
 Usurarum non paratum, ad mutuandum sub usuris inducere non licet, a parato vero licet sub usuris mutuum recipere. 551. 552. & 553
 Usurarius mutuatarium obligans ratione mutui ad contractum societatis, vel affectionationis faciendum, usuram committit. 584
 Usurarios ius canonicum tum multis opprobrijs proscindit, tum & poenis plurius accumulatis. 552
 Usus a dominio rebus usu consumptibilibus, an distinguatur controuertitur ad longum. 288
 Usus rerum comestibilium, & utensilium, distinguitur quodam pacto a dominio. pag. ead.
 Usus rerum duplex est, & iuris & facti. ead.
 Pro usu vasis, aut calicis sacri non licet aliquid recipere licet ipsum locare & vendere possit ecclesia. 855
 Ut quempiam iure suo usurariam contingit. pag. 369
 Utile quid dicatur. pag. 38

Finis Indicis rerum & sententiarum in signum.